

SALON PILSKI **ART 2013**

37. Przegląd Twórczości Artystów Środowiska Pilskiego

PATRONAT HONOROWY:

Mirosław Mantaj / Starosta Piłski
Piotr Głowski / Prezydent Miasta Piły

SALON PIŁSKI ART 2013

37. Przegląd Twórczości Artystów Środowiska Piłskiego

MALARSTWO / GRAFIKA / RYSUNEK / FOTOGRAFIA

WYDAWCA:

Biuro Wystaw Artystycznych i Usług Plastycznych w Piłie

ul. Okrzei 9/2, 64 - 920 Piła

tel. 67 213 11 82

www.bwa.pila.pl

e-mail: bwapila@poczta.onet.pl

Działalność Galerii BWA i UP

finansowana jest z budżetu Powiatu Piłskiego

Zrealizowano przy pomocy

finansowej Gminy Piła

Redakcja katalogu: Tadeusz Ogrodnik

Projekt graficzny: Janusz Argasiński

Zdjęcia: Janusz Argasiński, własność autorów

Projekt plakatu: Janusz Argasiński

Tekst: Małgorzata Dorna

Aranżacja wystawy: Ewa Podolak

Tłumaczenie: Piotr Kędziora

Druk: Zakład Poligraficzny H. Górski.

Wszelkie prawa zastrzeżone © 2013

ISBN 978-83-62088-73-7

Szanowni Państwo!

Końcówka roku to nie tylko czas zamykania kolejnego rozdziału życia oraz świątecznej krzątaniny. To również znakomity moment, aby prezentować osiągnięcia i popularyzować to, co udało się przez dwanaście miesięcy wytworzyć. Od lat taką właśnie rolę pełni „Salon Piłski”, podczas którego mamy przyjemność podziwiać największe dzieła artystów z regionu. Z przyjemnością uczestniczę w tak wyjątkowym wydarzeniu, którego rangę podnosi bogata historia. Jestem dumny, mogąc sprawować honorowy patronat nad wystawą.

U progu nowego roku życzę, aby przyniósł on każdemu z Państwa spełnienie marzeń, nie tylko związanych z twórczością artystyczną. Wszystkiego dobrego!

Mirosław Mantaj
Starosta Piłski

Koło czasu zatacza kolejny krąg zmieniając rzeczywistość wokół nas i nas samych także. Nie zmienia się jedynie fakt, że artyści w każdej epoce – uprawiając sztukę – próbują oswajać wewnętrzne i zewnętrzne niepokoje i lęki, ale nie tylko, ukazują i określają swój stosunek do aktualnie zachodzących zjawisk i własnego miejsca wśród nich. Twórcy wpisują się w rytm teraźniejszości, poszukując środków obrazowania adekwatnych do nurtu obserwowanych przemian. Tworzą spoiwo szeroko pojętej komunikacji międzyludzkiej w wielu wymiarach – relacji między pokoleniami twórców, między twórcą i odbiorcą, budują tożsamości kulturowe i nawiązują wielowątkowy, społeczno – estetyczny, często także w wymiarze etycznym, dialog. Salony Piłskie poprzez swą różnorodność ideową i stylistyczną na swój sposób dają temu wyraz. W tym wielopokoleniowym przeglądzie współtłustnieją obok siebie diametralnie różne koncepcje estetyczne i światopoglądowe. Od lat jest to cecha, która to wydarzenie artystyczne charakteryzuje i wyróżnia. Jego głównym celem jest właśnie szeroka możliwość konfrontowania postaw i zjawisk występujących we współczesnej plastyce. Droga twórcza każdego artysty przebiega zawsze indywidualnym, przez niego samego obranym torem, dokonuje się w absolutnie dowolnym tempie. Jest to wartość sama w sobie i niepodważalne prawo twórcy. Wyrazem szacunku dla tego prawa jest prezentacja na Salonie najważniejszych dla autora prac powstałych w minionym roku.

Dziękuję twórcom, którzy przyjęli zaproszenie do udziału w tegorocznym Salonie Piłskim, życzę satysfakcji z wykonywanej pracy, uznania wśród odbiorców i sukcesów w innych przedsięwzięciach twórczych.

Władzom samorządowym Powiatu Piłskiego i Miasta Piły, a szczególnie Staroście Piłskiemu Panu Mirosławowi Mantajowi dziękuję za opiekę i wspieranie naszych działań na rzecz upowszechniania sztuki.

Mecenasom Galerii serdecznie dziękuję za udzielaną pomoc, a piłskim mediom za bieżące informowanie społeczeństwa o naszej działalności.

Dziękuję przyjaciołom Galerii, odbiorcom i koneserom sztuki za aktywne uczestnictwo w wernisażach i spotkaniach. Życzę wielu dalszych wrażeń i przeżyć estetycznych w bezpośrednim kontakcie z plastyką współczesną. To Państwa obecność sprawia, że artystów tu wystawiających zachwyca przychylna atmosfera naszej Galerii dla odbioru sztuki.

Tadeusz Ogrodnik
dyrektor BWA i UP

Dear Ladies and Gentlemen!

The end of the year does not only mean closing next chapter of one's life and Christmas bustle. It's also a great time to present achievements and popularize what has been elaborated throughout last twelve months. For years, it was the role of "Salon Pilski", during which we have had the pleasure of enjoying greatest works of artists from the region. I am very pleased to participate in such a unique and prestigious event, bearing such a rich history. I am proud to host the honorary patronage over the exhibition.

At the dawn of the New Year, I would like to wish it making all your dreams come true, not only the ones related to artistic creativity alone. All the best!

Miroslaw Mantaj
Staroste of Pila

The wheel of time makes a full circle again changing the reality around us and us as well. One element not subject to change is the fact that by practicing the art, artists of every age try to tame internal and external anxieties and fears, simultaneously showing and determining their attitude towards currently occurring phenomena and their own place among them. Creators embed themselves in the rhythm of the present, looking for ways of expression adequate to changes observed within trends. They create a binder of widely conceived interpersonal communication in many dimensions - relationships between generations of artists, creator-recipient relations, constitute cultural identities and establish a multi-threaded, social-aesthetic and often ethical dialogue.

Through their ideological and stylistic diversity Salon Pilski gives expression to this. This multi-generational translation allows for mutual coexistence of radically different aesthetic and philosophical concepts. It has been the distinguishing feature for this artistic event. Its main objective is opening up wide possibilities for confronting attitudes and phenomena occurring in contemporary visual arts. Every artist's path of creativity is always an individual matter, upon completion at a random rate. It is a value in itself and an indisputable right of the creator. Salon's exhibitions of author's most important works created in the past year are an appreciation of this right.

I would like to thank artists who accepted the invitation to participate in this year's Salon Pilski, I wish you job satisfaction, recognition among recipients of art and successes with other creative endeavors. Moreover, I would like to extend special thanks to District municipalities of Pila, city of Pila, and especially Staroste of Pila Mr. Miroslaw Mantaj for showing care and support of our activities for the promotion of art. I would like to thank Gallery Patrons for aiding us and express gratitude to media for apprising the public of current information about our activities. I appreciate our Gallery's friends input, and thank recipients and connoisseurs of art for active participation in openings and meetings. I wish you many more impressions and aesthetic experiences through direct contact with the contemporary visual arts. Your presence makes artists exhibiting at our Gallery feel its favorable atmosphere to the reception of art.

Tadeusz Ogrodnik
Director of BWA i UP

Echa akademizmu w plastyce XX wieku.

Współczesna sztuka wyrosła z buntu przeciwko akademizmowi, który już na początku poprzedniego stulecia utożsamiany z tym, co jałowe, szablonowe, wtórne – traktowany był na prawach terminu o wyrażnie pejoratywnym zabarwieniu. Znaczącą rolę, sprzyjającą rozpowszechnieniu krytycznej interpretacji akademizmu odegrało także przekonanie, że dzieło sztuki jest tworem jednostkowym, niepowtarzalnym, swoistą manifestacją indywidualności artysty, któremu programowo obce okazuje się wszelkie imitowanie, czy powtarzanie sprawdzonych i uznanych rozwiązań.

Przedstawiciele awangardy schyłku XIX i początków XX wieku uważali, że galerie i muzea, utożsamiane z istnieniem pewnego kanonu ponadczasowego piękna – to cmentarzyska sztuki, miejsca sterylne, zastygłe w bezdusznej pustce i wszechogarniającej nudzie. Nieco wcześniej skandaliści tej miary co Camille Pissarro, jeden z uczestników pamiętnej ekspozycji, która przeszła do historii pod nazwą „Salonu Odrzuconych”, pokazywanej w Palais de L'Industrie w Paryżu – powtarzał by ostatecznie zerwać z kanonem i ... spalić Louvre. Dla wielu artystów wolność, pojmowana jako doświadczenie ekstremalne, zawsze skierowane „przeciwko” – okazywała się tożsama z potrzebą burzenia, niszczenia zastanego i oficjalnie (niekoniecznie powszechnie) akceptowanego ładu, kanonu.

Wydaje się, że kolejna fala europejskiej awangardy doszła do głosu, gdy po doświadczeniach brutalnego panowania faszyzmu i komunizmu zaczęto szukać estetyki, która wyraziłaby emocje i doznania człowieka drugiej połowy XX wieku. Wtedy to okazało się, że akademizm, pojmowany w kategoriach powrotu do kanonu klasycznego piękna stał się synonimem sztuczności, martwej i mimo dbałości o warsztat – wielce anachronicznej konwencji prowokującej potrzebę spojrzenia na tradycję z innej perspektywy. Pisał na ten temat Zbigniew Herbert w swym słynnym wierszu, poświęconym (uniwersalnemu kanonowi urody kobiecej) Mona Lisie, która człowiekowi obciążonemu doświadczeniami wojny i okupacji jawiła się jako „tłusta i niezbyt ładna Włoszka (...) o przeraźliwych uszach z wosku, szarą żywicą uduszona”, w której spojrzeniach „śpią ślimaki”.

Poczucie rozczarowania dążeniem ku poprawności i uznawaniem kanonem piękna wzmogło się jeszcze, gdy plastykę polską zdominowała „jedynie słuszna” idea sztuki realistycznej w formie i socjalistycznej w treści, przeciwko której wyrażnie wypowiadali się abstrakcyjniści. Po latach echa owego buntu odnaleźć można było w sztuce współczesnej, kiedy to w galeriach zaczęły pojawiać się dzieła reprezentujące konceptualizm, czy wykorzystujący technikę stajdu i fotografii – hiperrealizm, podczas gdy abstrakcjonizm i surrealizm, (także dzięki twórczości Salvador'a Dali) stawały się już konwencjonalnymi, nie budzącymi wielkich emocji odbiorców – formami wypowiedzi.

Kiedy w renomowanych galeriach zaczęły pojawiać się

portrety Mona Lisy w czapce rosyjskiego rewolucjonisty, gdy Tadeusz Kantor pokazywał instalacje zbudowane z pękniętych zwierciadeł, opon, plastikowych lalek i czarnych, połamanych parasoli, gdy Józef Szajna budował swe upiorne światy papierowych profili człowieka, z sylwet w pasiakach traktowanych na równi z całymi kolekcjami przedmiotów zdegradowanych, odrzuconych, okaleczonych – wtedy właśnie tworzył się nowy kanon, nowy akademizm, przez pryzmat którego spojrzenie na tradycję i kulturę okazywało się przerażające i wielce bolesne.

Kiedy w początkach lat osiemdziesiątych, w galeriach całej Polski zaczęto organizować szereg wystaw z cyklu „Mistrz i uczniowie” – krytyka przeżyła potężne rozczarowanie. Okazało się bowiem, że młodzi ludzie związani z pracownikami znanych i uznanych profesorów krakowskiej ASP, czy gdańskiej PWSSP starają się powtarzać, wypracowane przez wykładowców rozwiązania, rezygnując z własnego, indywidualnego widzenia świata. Tak zapisała się w pamięci odbiorców wystawa prac studentów z pracowni profesora Władysława Jackiewicza, którzy powielając cykl kompozycji olejnych mistrza, cykl w ramach którego klasyczny akt kobiecy został sprowadzony do formy syntetycznej, połyskliwej plamy, a wreszcie do całej gamy przenikających się, laserunkowych, zwiewnych kształtów, sugerujących urodę, zmysłowość i ciepło ludzkiego ciała – nie dali sobie szansy na zaskoczenie widza jakimś własnym, odważnym, rozpoznawalnym rozwiązaniem. W podobny sposób zapamiętano wystawę prac uczniów Jerzego Nowosielskiego, autorstwa którego metafizyczne kompozycje figuralne, których istotą okazywało się zestawianie na prawach kontrastu form płaskich, połyskliwych z formami chropawymi, matowymi, obwiedzionymi wyrazistym konturem – zdominowały malarstwo studentów.

Mimo upływu lat – formuła wystawy przetrwała, a cykl ekspozycji poświęconych pracom młodych artystów związanym z jedną szkołą, pracownią – obecny jest także dzisiaj w liczących się galeriach całej Polski. Zmienił się jednak sposób traktowania relacji mistrz i uczniowie, tym bardziej, że współcześni „mistrzowie” nie starają się już narzucać wypracowanej przez siebie konwencji i sami niekiedy prowokują zmiennością, świadomym odchodzeniem od wykreowanej przez siebie stylistyki, której konsekwentne powtarzanie pozwoliłoby na utrwalenie raz zdobytej pozycji w środowisku.

Problem kanonu w sztuce okazywał się wówczas istotny, tym ważniejszy, iż wydawało się, że plastyka końca lat siedemdziesiątych przekroczyła już ustalone granice estetyki, zerwała wszelkie tamy, że powiedziano już wszystko przy pomocy tak szokujących dla ówczesnej krytyki środków jak happening, czy mural, który w tamtych latach nazywany dość pogardliwie „krzykiem ulicy” – nie miał prawa wstępu na salony.

W sztuce drugiej połowy XX wieku funkcjonowali mistrzowie, wykreowani ostatecznie i nieodwołalnie, wierzone bowiem

jeszcze w autorytety, szkoły, w potrzebę tworzenia w opozycji do awangardowych grup artystycznych, mających konkretny program i grono młodych przeważnie, zbuntowanych wobec konwencji – zwolenników. Cichy powrót akademizmu traktowany był wówczas jako przejaw nienowoczesności, jako odrodzenie się rzemiosła artystycznego, w jego najbardziej skostniałej i wtórnej formie i wydaje się, że właśnie on sprowokował zwolenników ekspresji „młodych dzikich” do nonszalanckich, obrazoburczych gestów.

Należy jednak pamiętać, że paradoksalnie to właśnie wtedy, oskarżani o akademizm artyści, posługiwali się niepowtarzalnym, własnym stylem. I tak na przykład nie trzeba było czytać sygnatur na płótnie by rozpoznać wyważone, utrzymane w mrocznych błękitach i głębokiej pompejańskiej czerwieni – kompozycje Kiejstuta Bereźnickiego, gdzie upozowane postacie o ciemnych, niewidzących oczach, w otoczeniu monstrualnych rozmiarów igieł, szpul, zwoi nici i nożyc (pamiętny cykl „Krawcy”) znaczyły czas zatrzymany, czas rozpadu i śmierci, czas odchodzenia w niepamięć. Rozpoznawalne, a przecież nie wolne od piętna dialogu z przeszłością, z tradycją sztuki niderlandzkiej i polskiej – okazywały się też prace Dudy-Gracza, wykonane niezwykle rzadką już dzisiaj techniką wcierania farby w podłoże, co w połączeniu z precyzyjnie nanoszonym laserunkiem – dawało efekt nasączania światłem form zdeformowanych, pełnych narośli i guzów, a mimo to w swej szpetocie pięknych, głęboko ludzkich, estetycznych.

Konflikt między sztuką salonów, sztuką akademicką i sztuką ulicy (jak nazywano nie bez złośliwej, ironicznej intencji ekspresję młodych) wybuchł z wielką siłą w przede dniu upadku skompromitowanej „komuny”, kiedy to sopockie BWA (jako pierwsza wówczas galeria w Polsce) pokusiło się o zorganizowanie spektakularnej wystawy „Ekspresja lat osiemdziesiątych”. Warto tutaj przypomnieć, że ekspresjonizm do którego programowo nawiązywała wystawa, powstały w początkach ubiegłego wieku jako kierunek opozycyjny wobec wszystkiego, co wcześniej w sztukach wizualnych powiedziano – miał nie tylko charakter antymieszczański, ale także antyakademicki, a jego istotę stanowiło dążenie do wyrażania prawd absolutnych poprzez pełen dramatyzmu i spontaniczności zapis stanów podświadomych artysty. Prace prekursorów ekspresjonizmu fascynowały drapieżnością formy, nonszalancją artystycznego gestu i siłą wyrazu, ale (w przeciwieństwie do prac kontynuatorów) charakteryzowała je także dbałość o walory warsztatowe, o formę wypowiedzi, technikę i dobór środków wyrazu.

Klasyczny akademizm, wywodzący się z kultury XVII wiecznej, ten który przerodził się później w manieryzm, pojmowany jako mocno przeestetyzowane nawiązania do tematów mitologicznych, czy scen i motywów biblijnych, jako rodzaj dialogu jaki (ponad głowami widzów) prowadzi artyści z dziełami renesansowych i antycznych mistrzów – oczywiście już wówczas nie istniał. Istniało natomiast przekonanie, że

dzieło sztuki powinno mieć swą wymierną, materialną wartość, potwierdzoną nazwiskiem i sławą jego twórcy. W efekcie walka z konwencją i (pośrednio) z akademizmem okazywała się także walką z odbiorcą, wymagającym od artysty solidności i odpowiedzialności, perfekcji warsztatowej, z odbiorcą traktującym dzieło sztuki na prawach estetycznego przedmiotu z czytelnym, wyrazistym przesłaniem, z sygnaturą artysty i katalogową (zwykle niewygórowaną) ceną.

Ówczesni ekspresjoniści, malując na kartonach, gazetach, papierzykach, lepiąc rzeźby z masy papierowej imitujące przedmioty codziennego użytku, krytykując anonimowość, nijakość życia w PRL-u – rzucali wyzwanie nie tylko politykom, krytykom i profesorom akademii, ale przede wszystkim „przyzwoitym obywatelom”. Wystawa pokolenia „młodych dzikich” okazała się prowokacyjna, radykalna i niezbyt przyjemna w odbiorze, tym bardziej irytująca, że tuż przed wejściem do mocno już zaniedbanej – galerii ustawiono formę przestrzenną, autorstwa Kazimierza Kowalczyka, przypominającą rodzaj strzelnicy, gdzie na miejscu strzelającego stał okaleczony, pozbawiony rąk i głowy – twór, przypominający (bardzo umownie) sylwetę człowieka. Do głównego pawilonu, w którym zgromadzono mocne w wyrazie rzeźby i wielobarwne obiekty wykonane z papier mache, przypominające tandetną urodę jarmarcznego kramu – wchodziło się przez gigantycznych rozmiarów gilotynę, mając nad głową jej potyskliwe i wiecznie gotowe do ciosu ostrze. „Wszystko to się rozpada. To boli. Szok” – zapisał ktoś w porzuconej w jednym z krzykliwie wytapetowanych wnętrz – księdze wystawy, niechlujnej i okaleczonej w sposób zamierzony, intencjonalny, która pozostała dokumentem reakcji publiczności, na tę (daleką od ugrzecznionej, nudnawej sztuki salonów) ekspozycję. Wystawa okazała się buntem pokolenia, politycznym i artystycznym gestem, skierowanym przeciwko poprawności warsztatowej i pozycji dożywczo wykreowanych mistrzów.

„Byli odważni, dowcipni i wyluzowani, skłonni do ryzyka, prowokacyjni, niepokorni. Polscy „dzicy”, bo o nich tutaj mowa, stanowili „creme de la creme” polskiej sztuki lat 80-tych, sztuki, która po próbach czasu nie odeszła do lamusa historii zachwycając do dziś swoją bezkompromisowością, perwersyjnością, nowatorstwem osiągnięć formalnych.” – pisała po latach Jolanta Ciesielska we wstępie do katalogu wystawy „Republika bananowa. Ekspresja lat 80-tych”. Pytanie, czy nowatorstwo rozwiązań wynikało wówczas z wyboru, odrzucenia zdobytych już umiejętności warsztatowych, czy też z konieczności, z własnych ograniczeń artystów – pozostaje nadal bez odpowiedzi. Ekspresję spreparować dość łatwo, wystarczy odrzucić cyzelowanie formy, zasady poprawności w budowaniu kompozycji, pójść w deformację, chropawość, w przypadkowe rozwiązania i spontaniczność artystycznego gestu, wystarczy zakwestionować potrzebę pracy nad sobą lub może po prostu dyscypliny i sensu jakiegokolwiek pracy.

„Bez tej pracy” – jak twierdzi Eugeniusz Geno

Małkowski, organizator ogólnopolskich wystaw, teoretyk sztuki – „każdy czuje się artystą w momencie, gdy zaświta mu w głowie taki koncept... Może okrzyknąć się wielkim artystą, bo przecież sam jest dziełem sztuki. (...) Podziw budzi to, co zwróci uwagę, przekorą, dziwactwem, cwaniactwem.” Wydaje się zatem, że istotna różnica między akademizmem, pojmowanym już nie tylko w konwencjonalny, tradycyjny sposób jako potrzeba stosowania religijnego, czy mitologicznego kamuflażu, a większością nurtów awangardowych – polega nie tyle na doborze tematów, środków ekspresji i stosunku do świata ludzkich emocji, przeżyć, ile na stosunku do pracy. To właśnie akademia uczy warsztatu, zawodu artysty, daje podstawy wiedzy bez której awangardowe akcje i budzące kontrowersje działania okazują się tylko tanim, amatorskim, mimo że efektownym – chwytem.

Należy jednak przypomnieć, że już na przełomie XIX i XX wieku akademia sztuk pięknych przestała być naturalnym siedliskiem „akademizmu”, mimo że termin ten właśnie od niej się wywodzi. Współczesne szkoły wyższe nie tworzą obowiązującego kanonu piękna, ale ich ukończenie staje się gwarancją opanowania pewnej sprawności warsztatowej, która odróżnia pracę profesjonalisty od amatorszczyzny i kiczu. Dlatego dla artystycznej biografii malarza, czy grafika tak wielkie znaczenie ma osobowość profesora, w pracowni którego pobierało się nauki, profesora który potrafił zdobyć serce i zaufanie swych uczniów, zapisując się w ich życiowej pamięci na zawsze.

Naturalny zatem wydaje się fakt, że także w pracach piśkich artystów pobrzmiewają echa owych fascynacji z okresu studiowania tajników doskonałego warsztatu, pod okiem mistrzów Akademii Krakowskiej, Gdańskiej, czy Poznańskiej.

I tak w kompozycjach malarskich Elżbiety Wasytyk pojawia się podobne myślenie o kolorze i formie, o plamie i barwnym obrysie jak to, znane z prac współtwórcy nieistniejącej już krakowskiej Grupy „Wprost” – prof. Jacka Waltosia, grupy która deklarowała wyrażanie emocji i odczuć w sposób odważny i bezkompromisowy, odwołując się do symbolu, metafory, ekspresji w czystej, nieskażonej konwencją postaci. Ślad myślenia prof. Stanisława Borysowskiego na temat kompozycji, pojmowanej w kategoriach porządku i harmonii form, stosowanych z rozmysłem geometrycznych podziałów, ślad owych przemyśleń na temat procesu konstruowania struktury dzieła – odnaleźć też można w obrazach Eugeniusza

Repczyńskiego, operującego syntetyczną, płaską, jednobarwną plamą, której obecność nadaje symboliczny wymiar przedstawionym na płótnie postaciom i przedmiotom. Inspiracje te nie są czytelne, jednoznaczne, oczywiste, ale zapewne nietłatno oprzeć się wrażeniu, że w pracach Andrzeja Tomaszewskiego śączy się podobne światło jak to, które opromieniało fragmenty architektury utrwalone w olejach autorstwa prof. Stanisława Teisseyre'a, którego myślenie o sztuce, stosunek do tradycji, kultury odcisnął trwałe piętno także na pracach wielu innych artystów, związanych ze środowiskiem Poznania i Trójmiasta.

Wypadałoby zatem zapytać, o celowość buntu przeciwko akademizmowi we współczesnej polskiej plastyce, buntu do którego wzywali swymi akcjami i dziełami reprezentanci pokolenia „dzikich” ekspresjonistów. Oni to bowiem inspirowali przed ponad trzydziestoma laty młodych adeptów sztuki by zrzucili maskę konwencji, estetycznych przyzwyczajęń, rozwiązań rutynowych, bezpiecznych, sprawdzonych, by pozwolili sobie na doświadczenie owego ekscytującego chaosu, z którego powinien wyłonić się nowy, charakterystyczny dla ich własnego, niepowtarzalnego widzenia świata – ład, ten sam ład który spowodował powrót prześmiewczych, obrazoburczych gestów, dedykowanych znudzonej nieustannym uśmiechaniem się Włoszce, odwiecznemu i nieco spauperyzowanemu kanonowi – Mona Lisie.

Nie jest oczywiście tajemnicą fakt, że wizerunek „renesansowej damy”, któremu wojnę wypowiedział niegdyś Fernand Léger, nie kryjąc swej nienawiści i pogardy – pojawiał się u schyłku XX wieku w różnych podejrzanych miejscach i kontekstach, raz jako nadruk na rolce papieru toaletowego, kiedy indziej jako dekoracyjny akcent na szarym papierze, służącym do pakowania kielbas. Na wystawie ekspresjonistów pokazywano ją „bez aureoli”, w czapce „uszatce”, z czerwoną gwiazdą nad czołem, wspartą niedbale na lufie sowieckiego czołgu. Bez aureoli, bez autorytetu, na pohybel konwencji i akademizmowi, w imię demaskatorskich pasji, z potrzeby odkrywania własnego, utajonego Ja artysty.

Nie wiadomo zapewne wówczas, że dzieło sztuki broni się samo, tym skuteczniej, im bardziej odkrywa głębię psychiki, bogactwo wnętrza i wrażliwości tego, kto je powołał do życia, kto je stworzył.

Małgorzata Dorna

Echoes of academicism in the arts of the twentieth century.

Contemporary art grew out of rebellion against academicism identified with what was barren, stencil or secondary at the beginning of the last century – this way having undoubtedly been treated as a pejorative term. A belief that the work of art was a separate, special and peculiar manifestation of an artist's uniqueness who refrained from any kind of imitation or repetition of tested and approved solutions conduced to the dissemination of critical interpretation of academicism.

The propagators of the avant-garde end of the nineteenth and early twentieth century believed that galleries and museums, identified with the existence of a canon of timeless beauty were in fact cemeteries for art, sterile places, frozen in a soulless emptiness and overwhelming boredom. Little bit earlier scandalists such as Camille Pissarro that is one of the participants of the memorable exhibition that went down to history as the "Salon of the Rejected" exhibited at the Palais de L' Industrie in Paris – urged to break with the canons and ... burn the Louvre. For many artists freedom, understood as an extreme experience, always directed "against" – turned out to accompany the need for demolition, destructing ambient and officially (not necessarily universally) accepted order, canon.

It seems that the next wave of European avant-garde came to the fore after having experienced violent reign of fascism and communism and as a result, one started to look for aesthetics that would express human emotions and sensations of the second half of the twentieth century. Then it turned out that academicism, conceived in terms of returning to the canon of classical beauty has become synonymous with artifice, dead (despite caring for the workshop) and very provocative anachronistic convention, forcing to look at tradition from a different perspective. Zbigniew Herbert, person burdened with experiences of war and occupation in his famous poem dedicated to (the universal canon of female beauty) Mona Lisa conceived of her as a "fat and not a very pretty Italian girl (...) with terrifying ears with wax, strangled with resin sash who looks like having slugs sleeping in her sight".

The sense of disappointment by striving towards correct and recognized canons of beauty intensified upon Polish plastics being dominated by "the only just" idea of realistic art in form and socialistic in content clearly opposed by abstractionists. After the rebellion has ended, one could still hear echoes thereof in contemporary art in that galleries got filled with works of art representing conceptualism or hyperrealism using the stayd technique and photography while abstractionism and surrealism (due to Salvador Dali's output as well) have become conventional forms of expression.

When renowned galleries got filled with Mona Lisa portraits wearing russian revolutionary's cap, when Tadeusz Kantor showed installations made of broken mirrors, tires, plastic dolls and black, broken umbrellas, when Jozef Szajna built his

ghostly worlds of paper human profiles from silhouettes in stripes treated in terms of collections of degraded, injured, rejected objects – humanity experienced the creation of a new canon, new formalism, in that perceiving culture and tradition through the lens thereof, turned out to be very scary and painful.

At the beginning of the eighties, galleries across Poland started to put up series of exhibitions titled "Master and Disciples" – and then critics experienced huge disappointment. It turned out that the young people involved in workshops of known and respected professors of Cracovian Academy of Fine Arts, Gdansk Academy of Fine Arts tried to repeat professor-elaborated solutions, thereby giving up their own individual view of the world. The public student exhibition from prof. Wladyslaw Jackiewicz studio who duplicated master's oil composition cycle, wherein a classic female nude act has been reduced to a form of synthetic, glossy spot and finally to the whole range of interpenetrating, glaze, airy shapes suggestive of beauty, sensuality and warmth of the human body – they did not give themselves a chance to surprise the viewer with their own bold, recognizable solutions. Jerzy Nowosielski's exhibition got remembered in alike manner, in which case his metaphysical figural compositions consisted in the contrast between flat, glossy, irregular and matt forms, characterized by distinctive contour – dominated students' painting.

Despite the passage of years – a formula exhibition survived and a series of exhibitions dedicated to the work of young artists associated with one school, workshop – are also present today in major galleries across Poland. The master and pupil relationship has ended though, especially because modern "masters" do not try to impose their elaborated conventions and they sometimes provoke with changeability, deliberately refraining from previously created design, constant repetition of which would ensure one's position in the environment.

The problem of the canon in art turned out to be important, all the more important, because it seemed that the plastics of the seventies have already exceeded the established boundaries of aesthetics, broke all dams and that everything has already been said by way of critic-shocking happenings, murals contemptuously called "street screaming" – did not have the right to enter the lounges. Masters functioned in the second half of the twentieth century art have been shaped finally and definitely, it was thus believed that authorities and schools mattered as well as that there was the need for creation in opposition to the avant-garde artistic groups pursuing a specific program and a group of mostly young, rebellious to convention supporters. Quiet academicism comeback has been regarded as a manifestation of the non-novelty, as the revival of arts and crafts in its most stagnant and secondary form and it seems that it has provoked the supporters of the expression "young wild" to nonchalant,

iconoclastic gestures.

Note however that, paradoxically, at that time academism - accused artists used their unique and own styles. Thus, for example, one did not have to read signature on canvas to recognize Kiejstut Bereźnicki's compositions characterized by balance, dark blue and deep pompeian red where figures bearing dark, unseeing eyes, surrounded by monstrous needles, spools of thread and scissors (memorable series "Tailors ") marked time stops, time of decay and death, time of falling into oblivion. Works by Duda-Gracz proved recognizable and yet not devoid of the stigma of a dialogue with the past, sharing the tradition of Dutch and Polish art - made via an extremely rare, rubbing paint into base technique, combined with precisely affixed glaze gave the light soaking effect to forms of deformed solid growths and tumors, yet beautiful in their ugliness, deeply human and aesthetic.

The conflict between art shops, academic art and street art (as it was called, not without malicious, ironic intent - expression of the young) erupted with great force on the eve of the fall of discredited "communism" when BWA in Sopot (the first gallery in Poland) attempted to organize a spectacular exhibition called "expression of the eighties".

It is worth reminding that expressionism to which the exhibition alluded, was created at the beginning of the last century as the direction in opposition to everything that was told earlier in the visual arts - therefore it was both of anti-middle-class and anti-academic character, and its essence consisted in the desire to express absolute truths through full recording of artist's subconscious states of drama and spontaneity. Works of precursors of expressionism fascinated with rapacity of forms, nonchalance of artistic gesture and power of expression, but (in contrast to the work of its followers) were characterized by attention to workshop qualities, form of expression, technique and the choice of means of expression.

Classical academism derived from the culture of the seventeenth century, the one that later transformed in mannerism, seen as strongly overretherized references to mythological subjects or scenes and biblical themes as a kind of dialogue, which (over the heads of the audience) has been led by renaissance artists and antique masters - did not even exist at that time. There was however a conviction that the work of art should have its tangible, material value confirmed by the name and fame of its creator. As a result, the fight with the convention and (indirectly) with academism turned out to be fight with the customer, requiring the artist to be reliable and responsible, pursue excellence of workshop, with the recipient of work of art treating the it as an aesthetic object with clear, crisp message embedded with the artist's catalog signature and usually reasonable price.

By painting on cardboards, newspapers, papers and making paper-mesh sculptures imitating everyday objects, expressionists of the past criticized anonymity, dullness of life in the

PRL and challenged politicians, critics and professors of the academy as well as "decent citizens" Exhibition of "young wild" generation turned out to be provocative, dramatic and very palatable, considering entering Kazimierz Kowalczyk's heavily neglected workroom - reminiscent of the type of shooting ground, where shooter was wounded, devoid of hands and head - a creation resembling (very symbolically) the silhouette of a man.

One would enter the main pavilion containing expressive sculptures and multicolored objects made of paper mesh, resembling cheesy market stalls through a giant guillotine with its shining blade overhead always ready to do its work.

"Everything is falling apart. It hurts. Shock " - someone wrote in one of guest books - messy and mutilated in intended, intentional manner which constituted audiences' response to (far from polite, boring artistic) exposure. The exhibition turned out to be rebellion of a generation, political and artistic gesture directed against workshop correctness and the position of already-shaped masters of art.

"They were brave, witty and relaxed, risk-prone, provocative, rebellious. Polish "wild ones" were the "creme de la creme" of Polish art of the 80's art that was not forgotten, impressing even today with its intransigence, perversity, novelty of formal achievements" - Jolanta Ciesielska wrote this way after years in the introduction to the exhibition catalog "Banana Republic. Expression of the 80's". The question is whether the novelty of solutions resulted in one's choice, rejection of technical skills already acquired or simply out of artists' own limits - remains unanswered. Expression of the craft can be forged quite easily by simply rejecting carving forms, validation rules in the construction of compositions, adopting deformation, harshness in random arrangements and spontaneous artistic gesture as well as challenging the need to work on oneself, or maybe just on the discipline and sense of any work.

"Without this work," as Eugene Geno Małkowski - national organizer of exhibitions, art theorist says - "everyone feels as an artist when such a concept dawns in his head ... May call himself a great artist, because he is a work of art himself. (...) Admiration is awakened by all that draws attention, contrariness, eccentricity, cunning." It seems, therefore that an important difference between academism, understood not only in the conventional, traditional way as the need for a religious or mythological camouflage, and most avant-garde trends - is not so much the choice of topics, ways of expression and approach to the world of human emotions or experiences but one's attitude to work. Teaches of art, shape professional artists and give the knowledge base without which the avant-garde activities and controversial actions turn out to be just a cheap, amateur although impressive - action.

It should be remembered however that an academy of arts ceased to be a natural habitat for "academicism" at the turn of the century. Today's universities do not establish existing

canons of beauty, yet their completion becomes a guarantee of mastering skills and techniques, distinguishing the work of an amateur and a professional. Therefore, professor's personality had a great impact on the artistic biography of the painter, because it was he who gave lectures at workshops and was able to win hearts and trust of his students, and by doing so embedded himself in their benevolent memory forever. Therefore, it seems natural that the works artists in Pila region echo with those fascinations dating to the study period of the perfect workshop under the guidance of masters pertaining to the Academy of Arts in Krakow, Gdansk and Poznan. And so painting compositions of Elizabeth Wasytyk incorporate similar thinking about color and form, about the stain and color contour as known from the works of now defunct Cracow Group "Straight" headed by prof. Jack Waltoś which declared expression of emotions and feelings in a courageous and uncompromising manner, referring to the symbol, metaphor and expressed in a pure, unadulterated form. Prof. Stanislaus Borysowski's ways of thinking about composition and the trace of such a process of constructing work's structure, understood in terms of order and harmony of forms, geometric divisions used with diligence - can be found in the paintings of Eugene Repczyński operating with a synthetic, flat single-color stain giving a symbolic presence to characters and objects shown on the canvas. Inspirations in question are not intelligible, clear, obvious yet it is difficult to avoid the impression that Andrzej Tomaszewski works resonate with light similar to that which illuminated architectural fragments preserved in oils by prof. Stanislaw Teisseyre'a whose thinking about art, attitude to tradition and culture profoundly impacted works of many other artists within the Poznan and Gdansk artistic circles.

It would be advisable therefore, to ask the question about the desirability of rebellion against academism in contemporary Polish visual arts, rebellion which was called for by representatives of the generation of "wild" expressionists. By more than thirty years they inspired young artists to dropping the mask of aesthetic habits, routine solutions, safe and proven conventions and allowing themselves to experience exciting chaos from which a new order - distinctive for their own unique view of the world would emerge, the same order that provoked the comeback of parody and iconoclastic gestures dedicated to Italian girl bored with constant smiling, that is to eternal and somewhat poor canon - the Mona Lisa.

Of course it is not a secret that the image of "the Renaissance Lady" that the war was declared to by Fernand Léger, expressive with his hatred and contempt - appeared at the turn of the twentieth century in a variety of places and suspicious contexts, either as a print on a toilet paper roll or as a decorative accent on gray sausage-wrapping paper. She was presented on the exhibition of expressionists as "halo-less" wearing "ushanka" with a red star on her forehead, resting casually on the barrel of a soviet tank. Without a halo, without authority, detrimental to the convention and academism, in the name of revealing passions, because of the need to explore one's own I - the latent artist.

Probably one did not know at that time that a work of art protects itself on its own, the better, the more effectively it discovers the depths of the psyche, the richness of the inner I, and the sensitivity of whoever created it.

Małgorzata Dorna

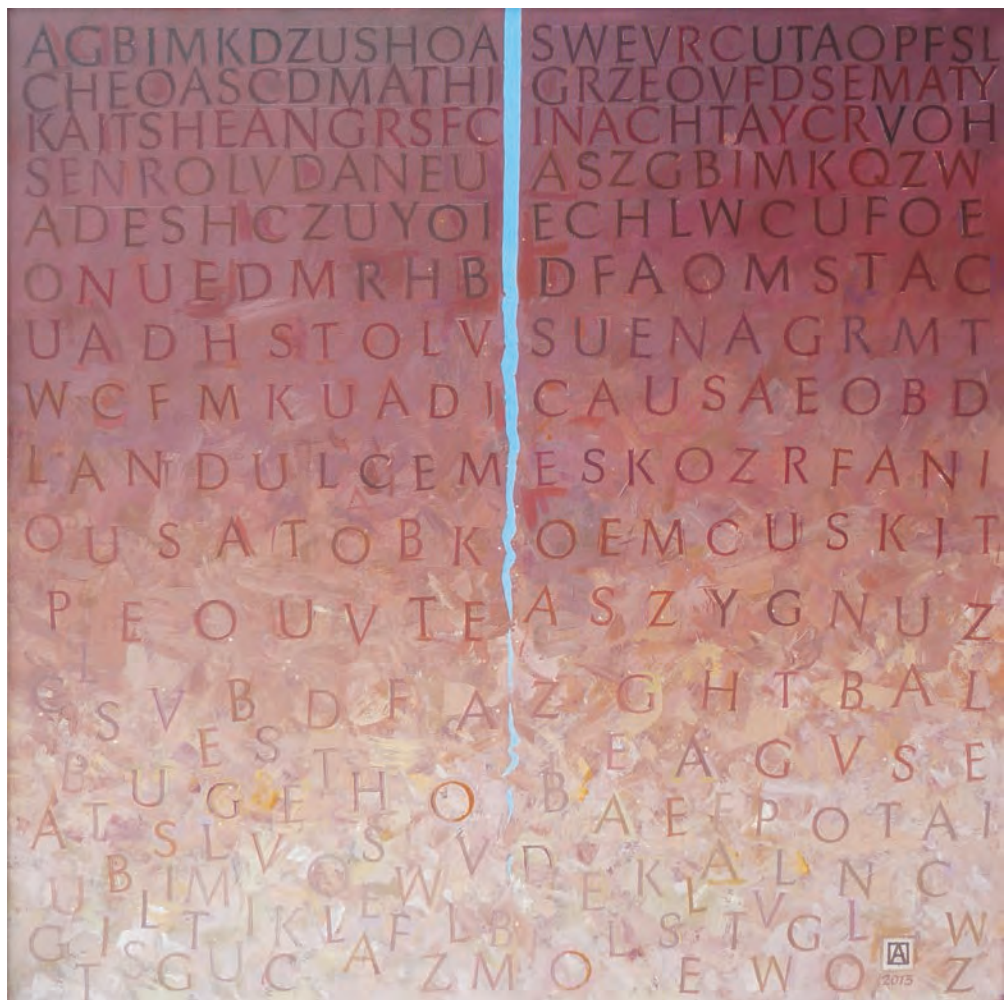

INDEKS ARTYSTÓW

Janusz Argasiński	Lucyna Pach
Alfred Aszkiełowicz	Tomasz Perlicjan
Wojciech Beszterda	Barbara Pierzgalska - Grams
Małgorzata Biała	Danuta Pisarek "Dassara"
Ewa Gosiewska - Borowiecka	Andrzej Podolak
Marian Cabański	Ewa Podolak
Ryszard St. Dereżyński	Stanisław Pręgowski
Danuta "Dagry" Grabowska	Eugeniusz Repczyński
Zofia Kawalec - Łuszczewska	Bogusława Różańska
Edward Kreft	Jacek Sokotowski
Henryk Król	Paweł Sobecki
Anna Lejba	Piotr Spek
Hanna Janina Łastowska - Semrau	Lech Szymanowski
Rafał Łuszczewski	Danuta Szymaś
Agnieszka Malinowska - Kołcon	Marta Tomaszewska - Gruszka
Paula Marinelli	Andrzej Tomaszewski
Andrzej Masianis	Elżbieta Wasyłyk
Marta Mrówka	Renata Wojnarowicz
Joanna Naranowicz	Dariusz Zatoka
Krystyna Noska	Ewa Zielińska - Repecka
Tadeusz Ogrodnik	

Janusz Argasiński
"Zapomniany wehikuł czasu", płótno, olej, 120 x 100 cm, 2013

Alfred Aszkiełowicz
 "Bez tytułu", płótno, akryl, 75 x 74 cm, 2013

Wojciech Beszterda
“Notatki z podróży- epizod II”, fotografia, 50 x 70 cm

Małgorzata Biała
"Aniot", monotypia, 70 x 50 cm, 2012

Ewa Gosiewska - Borowiecka
"W konstelacji Wagi", płótno, olej, 50 x 40 cm, 2013

Marian Cabański
"Miejskie Klimaty", odc. 26, fotografia, 2013

Ryszard St. Dereżyński "Rys"
Z cyklu neomonidła "Portrety 2013" - foto, tech. własna, akryl

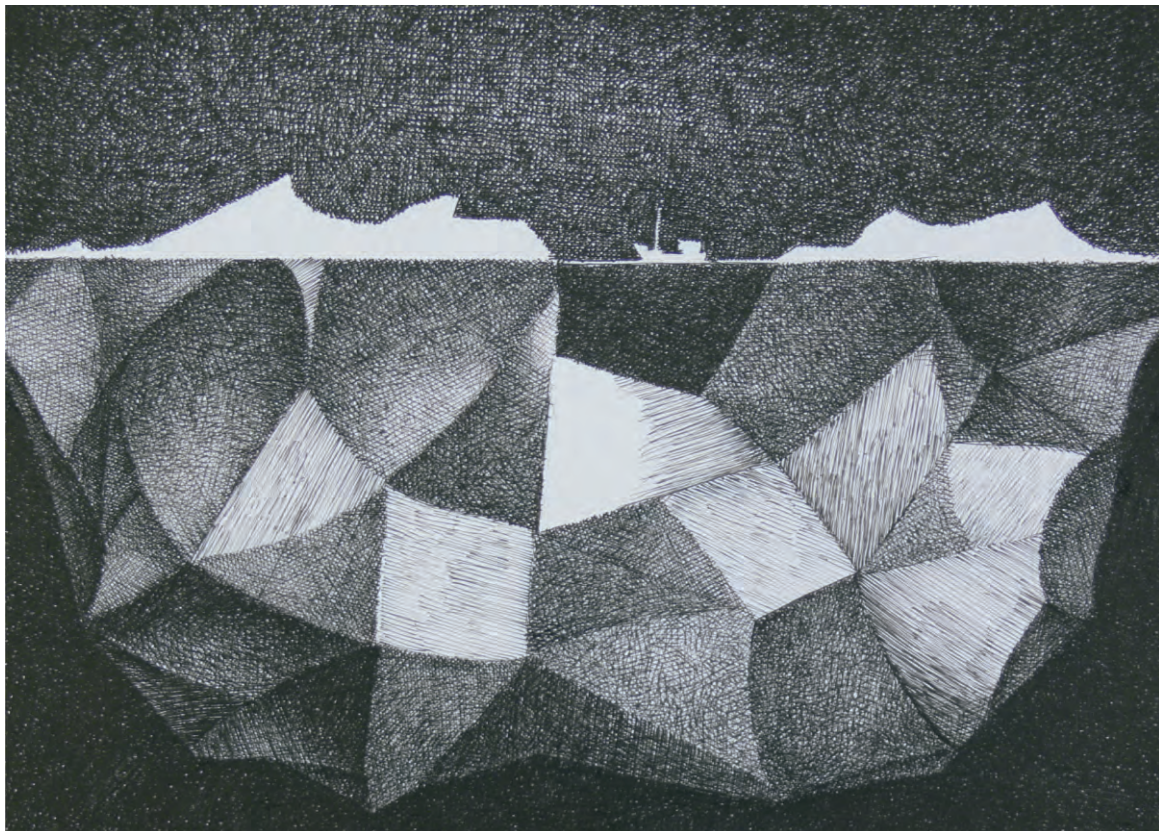
Danuta "Dagry" Grabowska
"Szydłów 2013", płótno, olej, 100 x 80 cm

Zofia Kawalec - Łuszczewska
Z serii "Grafiki znalezione - II", fotografia, 50 x 70 cm, 2013

Edward Kreft
"Cisza morska", rysunek piórkiem, 70 x 50 cm, 2013

Henryk Król
"Polska", fotografia

Anna Lejba
“Zamknij X”, 200 x 70 cm, collage, druk cyfrowy, 2013

Hanna Łastowska - Semrau
„Biedrokropki”, akwarela, 60 x 50 cm, 2012

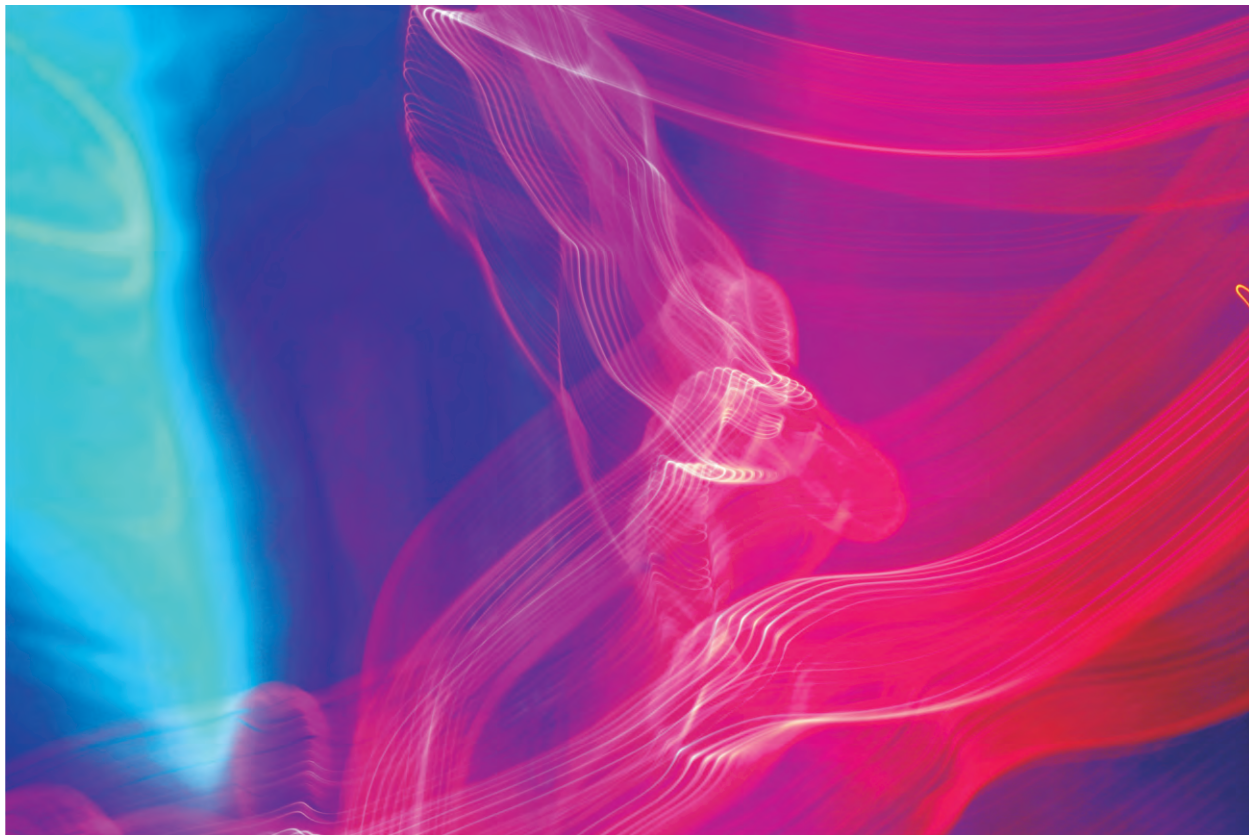

Rafał Łuszczewski
"Sierpniowa noc", płótno, olej, 100 x 70 cm

Agnieszka Malinowska - Kotcon
"One i Oni", technika własna, 25 x 25 cm

Paula Marinelli
"Fish Dances", instalacja audio - video

Andrzej Masianis
z cyklu Mitologia Słowian "Weles", 42 x 30 cm

Marta Mrówka
"Dzień drugi", płótno, olej, 80 x 60 cm, 2013

Joanna Naranowicz
"Soczyste", płótno, olej, 120 x 50 cm, 2013

Krystyna Noska
"Wojtek", pastel, 60 x 48 cm, 2013

Tadeusz Ogrodnik
"Nocny spacer", olej, płyta, 70 x 50 cm, 2013

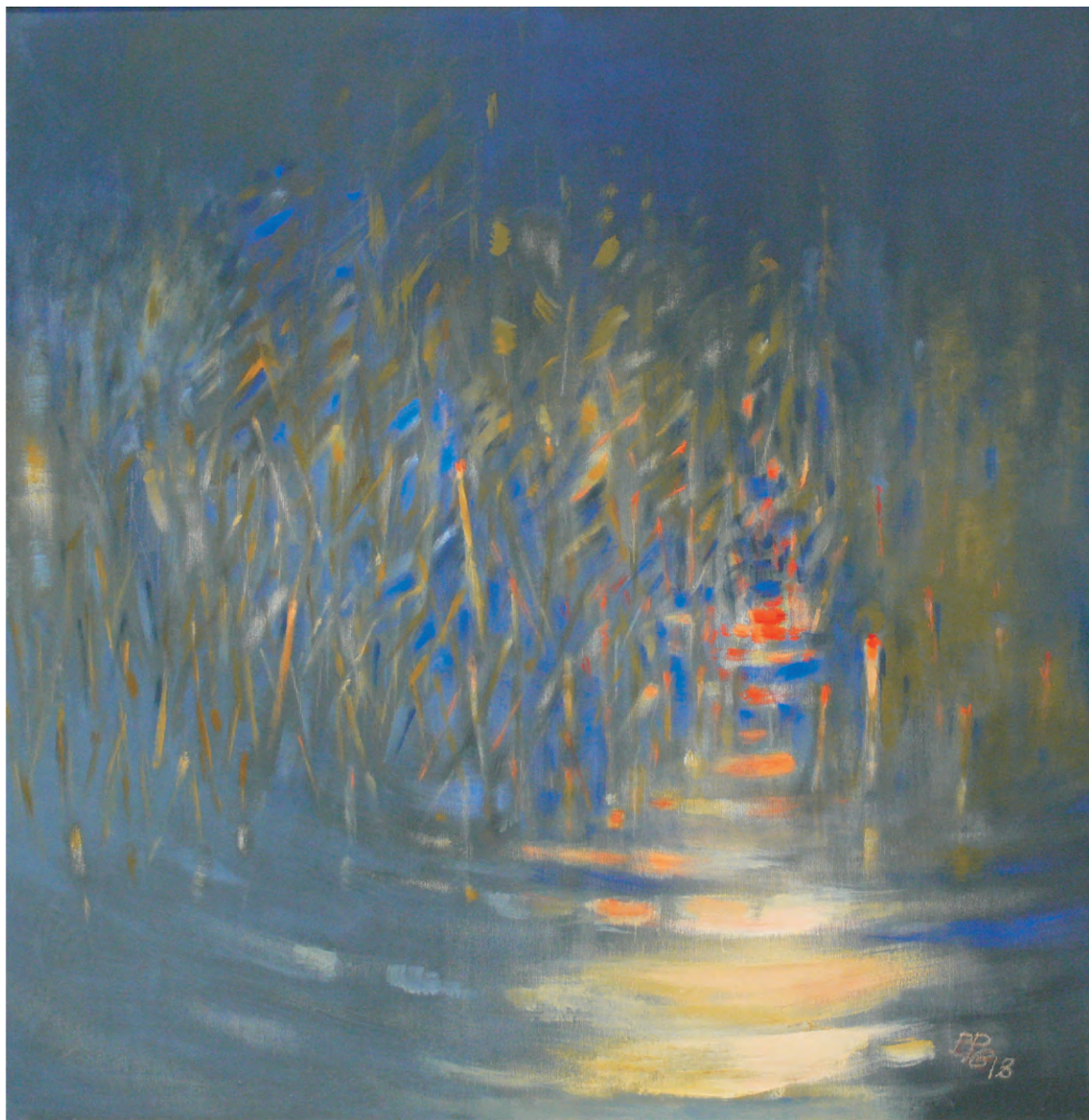

Lucyna Pach
"Milczenie", płótno, olej, 194 x 146 cm, 2013

Tomasz Perlicjan
"Katia", 100 x 70 cm, płótno, olej, 2013

Barbara Pierzgalska - Grams
"Niejasne odczucia bliskości III", płótno, akryl, 70 x 70 cm, 2013

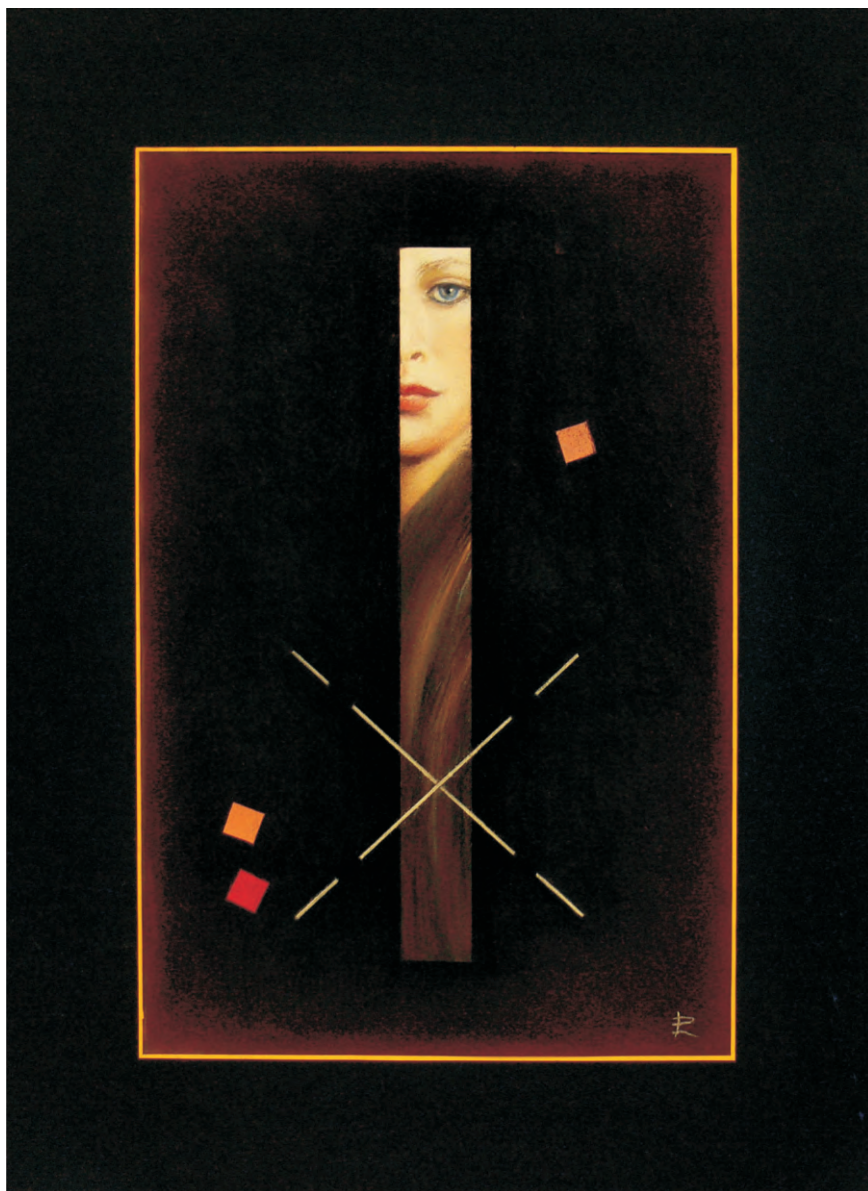

Danuta Pisarek - "Dasarra"
"Poranny spacer", akwarela, 42 x 32 cm, 2013

Andrzej Podolak
z cyklu "Czerwona strefa" - "Ziemia Ikara II", technika własna - olej, akryl, polimer, 47 x 79 cm, 2013 rok

Ewa Podolak
"Oczy szeroko zamknięte", pastel, 70 x 50 cm

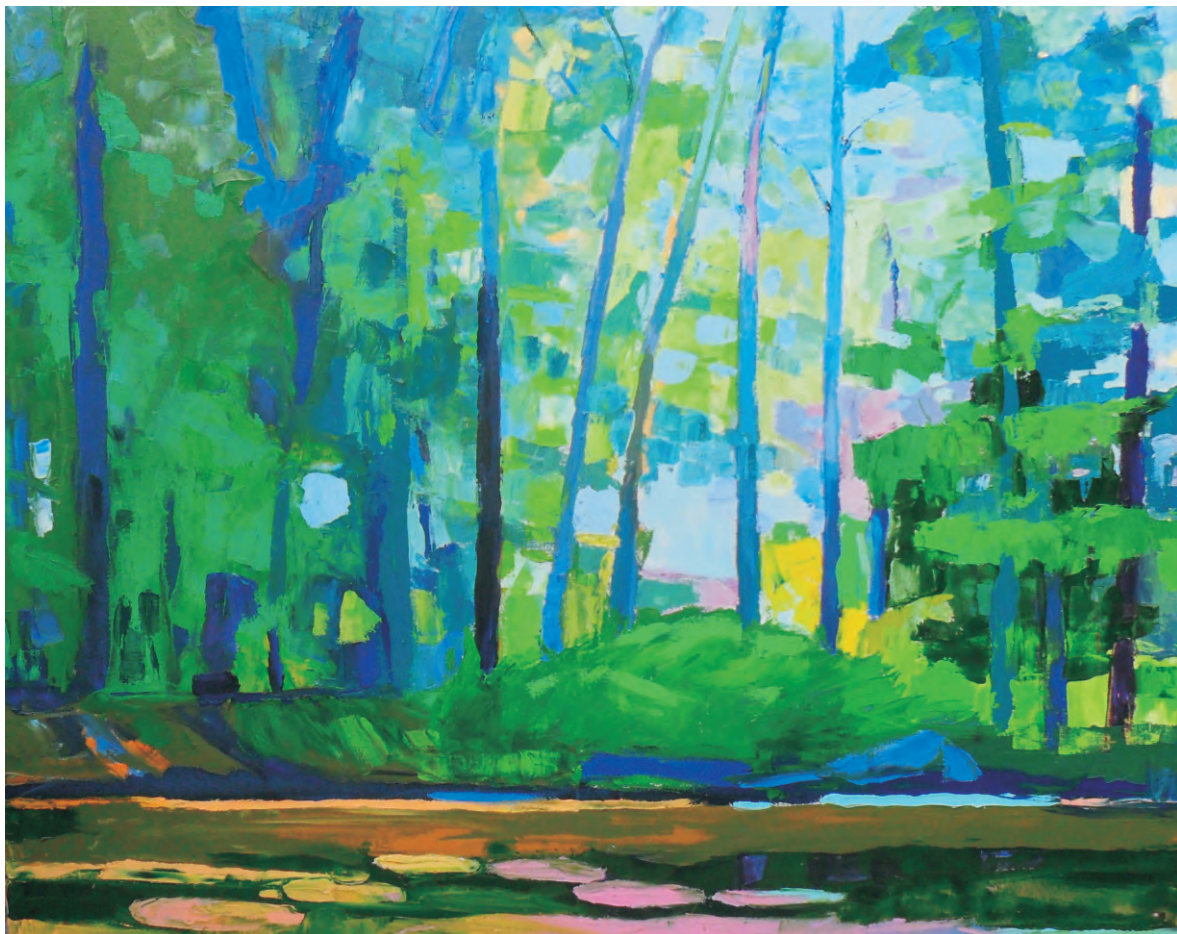

Stanisław Pręgowski
"XXX", foto, 50 x 70 cm, 2013

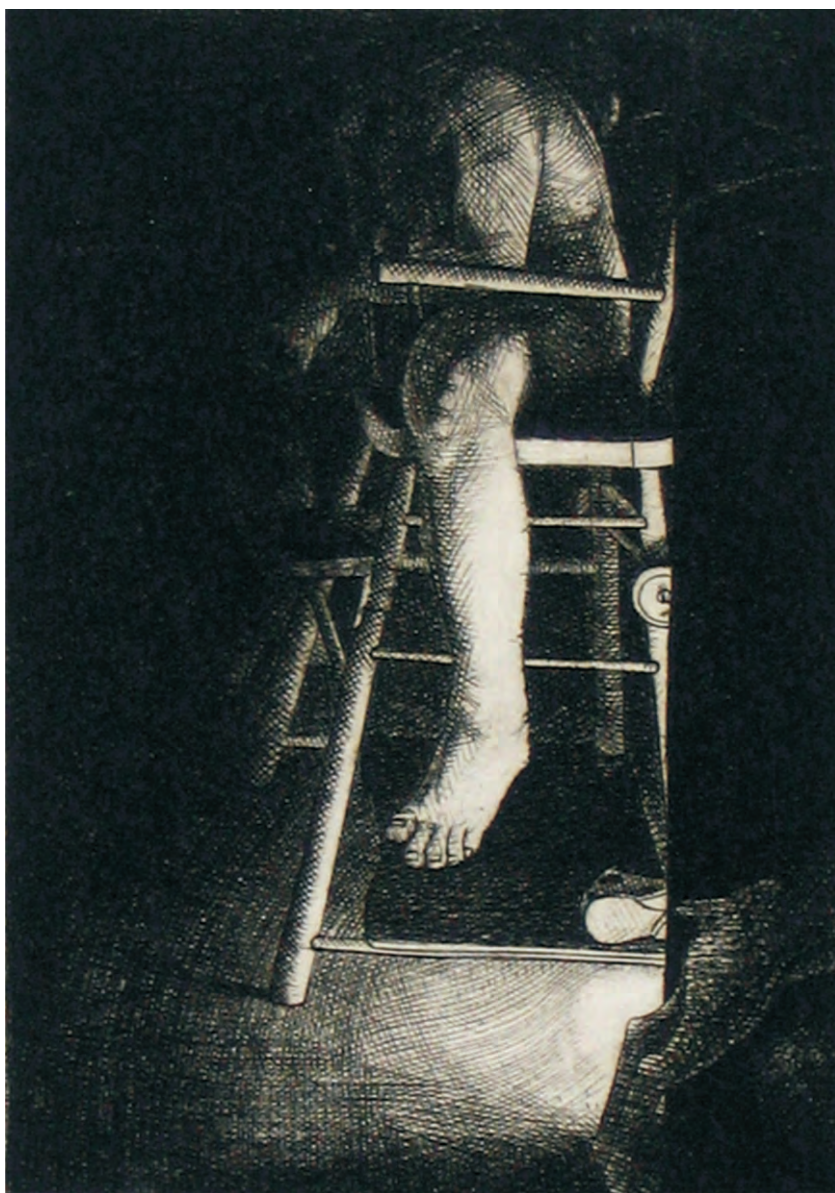

Eugeniusz Repczyński
"Pejzaż grecki", tynk, olej, 91 x 76 cm

Bogusława Róžańska
"Nad stawem", płótno, olej, 100 x 80 cm

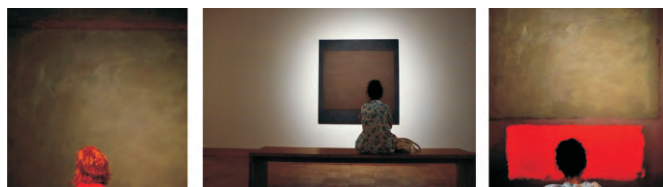
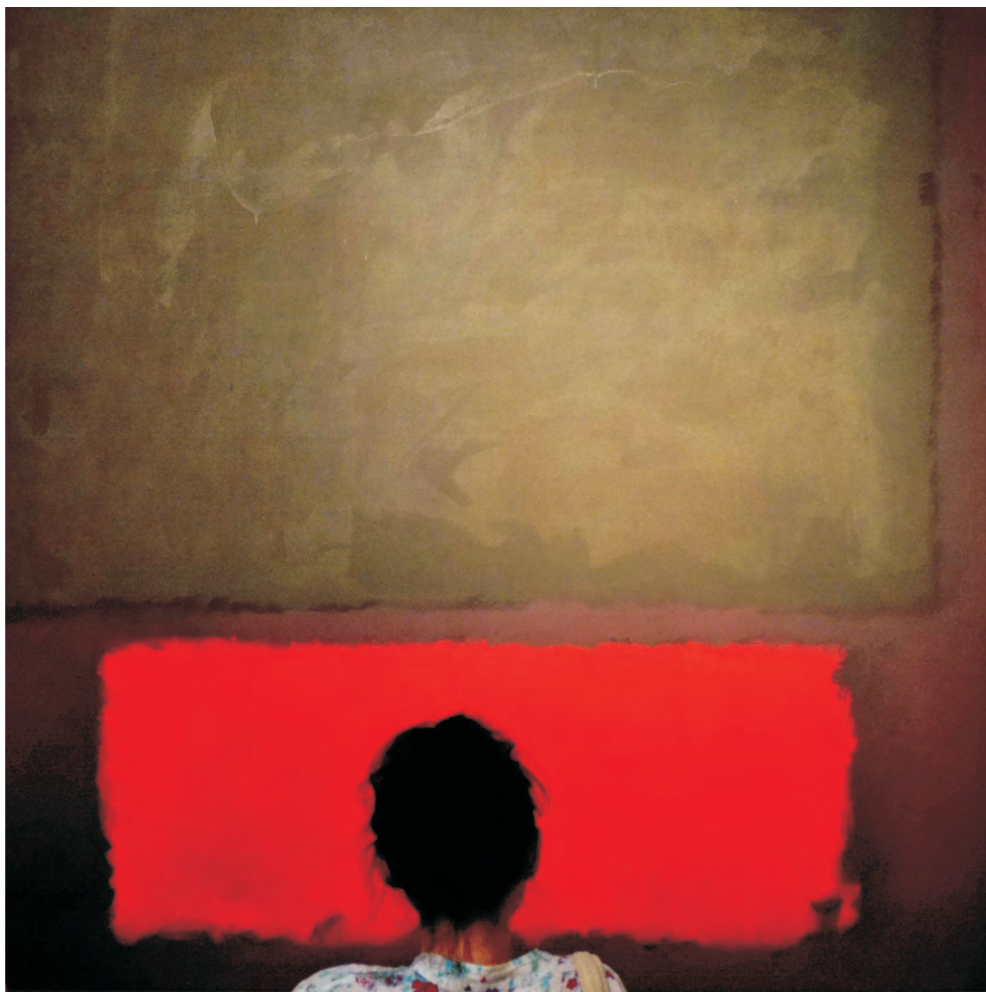

Paweł Sobecki
"Głosy wśród nocy", miedzioryt, 15 x 19 cm

Jacek Sokołowski
z cyklu mieszkańcy Lubasza - "Kominiarz Janicki", fotografia, 60 x 40 cm

Piotr Spek
 "Przeniesienia Rothko", tryptyk, foto, 35 x 120 cm, 2013

Lech Szymanowski
"Malva Moschata L. 2013", odbitka fotograficzna żelatynowo-srebrowa, 38 x 27 cm

Danuta Szymaś
"Kaprys", płótno, akryl, olej, 50 x 50 cm, 2013

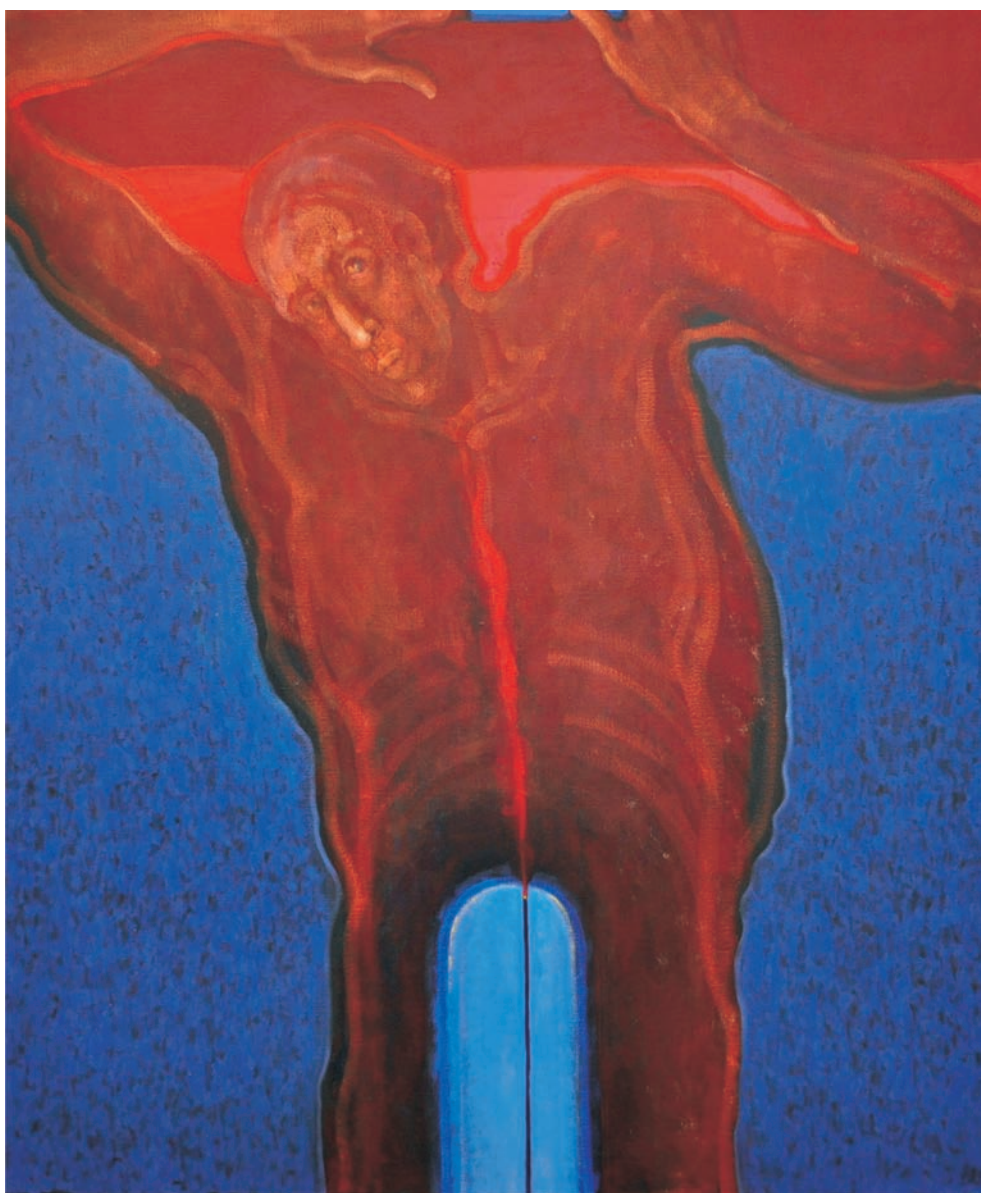

Andrzej Tomaszewski
"Początek", płótno, olej, 116 x 89 cm, 2013

Marta Tomaszewska - Gruszka
"Staccato", płótno, olej, 170 x 90 cm, 2013

Elżbieta Wasytyk
"Stan obecności I", płótno, akryl, olej, 120 x 100 cm, 2013

Renata Wojnarowicz
"Pływanie wśród nenufarów", płótno, olej, 70 x 80 cm, 2013

Dariusz Zatoka
z cyklu "Imperium imitacji", fotografia, 70 x 100 cm, 2013

Ewa Zielińska - Repecka
"Inspiracja IX", płótno, olej, 120 x 100 cm, 2013

Janusz Argasiński

64–920 Piła, ul. Śniadeckich 19b/35, tel. 67 350 85 21
+48 601 809 685, e-mail: argasinski@pil.vectranet.pl

Urodzony 18 VIII 1953 roku w Przemyślu – absolwent Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom z malarstwa uzyskał w roku 1978 w pracowni prof. Adama Marczyńskiego. Zajmuje się malarstwem, rysunkiem, fotografią. Od 35 lat mieszka i pracuje w Pile. Bierze czynny udział w wystawach środowiska pilskiego. Zorganizował szereg wystaw indywidualnych. W roku 2005 otrzymał Dyplom Gratulacyjny Starosty Pilskiego, Wojewody Wielkopolskiego oraz Przewodniczącego Rady Powiatu za „Wybitne osiągnięcia w dziedzinie twórczości artystycznej i upowszechniania dóbr kultury”. Stypendysta Ministra Kultury i Sztuki z roku 1979.

Alfred Aszkietowicz

64–800 Chodzież, ul. Czechowskiego 3/25, tel. +48 600 511 837

Urodzony 21 listopada 1936 roku w Zofiówce koło Wilna. W latach 1963–68 studiował na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Zajmuje się grafiką warsztatową, użytkową i malarstwem. Od 1968 r. wystawia swoje prace w kraju i za granicą. Jest laureatem wojewódzkiej nagrody w dziedzinie twórczości i upowszechniania plastyki oraz ponad 20 nagród i wyróżnień w konkursach krajowych i międzynarodowych. Prace swoje eksponował na 22 wystawach indywidualnych i około 100 zbiorowych w kraju i za granicą. W listopadzie 2011 roku odznaczony Medalem Zasłużony Kulturze GLORIA ARTIS, przyznany przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Wojciech Beszterda

wojtek.beszterda@wp.pl, tel. +48 660 80 30 55

Urodzony w Brusach. Ukończył Wydz. Fotografii i Liceum Plastyczne w Gdyni Orłowie. Studia z fotografii na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu. Od 1990 należy do Związku Polskich Artystów Fotografików. Członek Rady Artystycznej ZPAF (druga kadencja). Autor wystaw indywidualnych, brał także udział w ponad 200 wystawach zbiorowych w kraju i za granicą. Twórca i współorganizator wystaw zbiorowych, m.in.: „Foto-em”, „Among us”, „Inkluzje”, „Spotkania – Begegnungen”, „Nachbarn – Sąsiedztwo”, „etc.”, „Wymiary czasu i przestrzeni”. Kurator organizowanych przez pilskie BWA Interdyscyplinarnych Spotkań Twórców „Między nami” (2009), „Razem – osobno” (2010). Prowadził również liczne Warsztaty Fotograficzne organizowane m.in. przez pilską PWSZ oraz inne instytucje kultury. Mieszka i pracuje w Pile. Od 2003 roku prowadzi Galerię w pilskim Muzeum S. Staszica.

...Chodzi o to, aby nie mówić nic, zamknąć oczy i pozwolić szczegółowi, by sam wychynął na powierzchnię uczuciowej świadomości...

Roland Barthes

Ostatnie wystawy indywidualne i zbiorowe (wybór):

– 2013: „Męskie obszary sztuki – 3”, Galeria CKiS „Wieża ciśnień” w Koninie; „Wymiary czasu i przestrzeni – 10 lat Galerii Muzeum Staszica w Pile”, Galeria BWA w Pile; „Analog+Digital” – Kunst und

Vernetzung, 23 Kunstschau des Kunstlerbun des Mecklenburg und Vorpommern, Mestlin/Niemcy; „Fotografia w Pile 1873–2013”, Muzeum Okręgowe w Pile; „Obiektywnie/subiektywnie” – w ramach projektu Kopalnia Obrazu VII, WST w Katowicach; Galeria Wydz. Mediów w Zabrzu, Galeria „Katowice” ZPAF w Katowicach (2012). – 2012: „Kolekcja Marianowska – Ogólnopolskich i Międzynarodowych Plenerów i Spotkań Artystów 1999–2011”, Zamek Książąt Pomorskich w Szczecinie; „TERRA IMMANENS” – prezentacja prac w ramach Międzynarodowego Festiwalu Fotografii Krajobrazowej „Terra destructa, immanens, salva”. Ekspozycje: Międzynarodowe Centrum Kultur – Filharmonia Świętokrzyska, Kielce oraz Galeria WBP w Lublinie (04.2013); „Męskie obszary sztuki – 2” – Galeria „Wieża ciśnień” w Koninie oraz Muzeum Regionalne w Kutnie; „20 lat Galerii B&B” – międzynarodowa wystawa zbiorowa, Galeria B&B, Bielsko Biala; „Nieoczywiste” – wystawa zbiorowa, Galeria Aula, Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu. – 2011: „Fotografowanie” – Muzeum Częstochowskie, Galeria Malarstwa i Rzeźby, Częstochowa; „Beszterdarium – II” – Galeria fotografii B&B, Bielsko Biala; „Gefunden – znalezione” – zbiorowa wystawa międzynarodowa, Landkreis, Bad Doberan/Niemcy; „MINIATURA – VI International Biennial of Miniature Art.” – prezentacja prac na międzynarodowej wystawie pokonkursowej. Ekspozycje: BWA – Galeria Miejska w Tarnowie, Galeria ASP „Spokojna 15” w Warszawie, BWA – Galeria Sztuki im. J. Tarasina w Kaliszu, Galeria „Bez podziału” Pałac Kultury Zagłębia w Dąbrowie Górniczej, Galeria Nowohuckiego Centrum Kultury, Galeria Muzeum Staszica w Pile, Galeria OPK Gaude Mater w Częstochowie; „Razem – Osobno” – „Zusammen – getrennt” – kurator spotkań i uczestnik wystawy zbiorowej 34. Interdyscyplinarnych Spotkań i Twórców. Ekspozycje: BWA w Pile oraz Kunsthalle Maller Kolonie, Willingshausen/Niemcy; „Wobec miejsca i czasu II” – wystawa poplenerowa ZPAF Okręg Wrocław. Ekspozycje: Muzeum Miejskie, Ratusz – Wrocław, Galeria Sztuki Współczesnej w Brzegu, Galeria „Atelier” w Chełmie, Galeria Fotografii w Ostrowcu Świętokrzyskim. W końcu 2010 roku ukazała się „WYPRAWA ZA HORYZONT” – autorska publikacja książkowa z fotografiami W. Beszterdy, tekst – Krzysztof Szymoniak. Książka wydana przez WBPiCAK w Poznaniu, w ramach serii „Fotografowie Wielkopolski”.

Małgorzata Biała

64–920 Piła, ul. Śniadeckich 15 A/4

Ur. w 1964 roku w Pile – studiowała (1987–1992) grafikę w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu. Dyplom z wyróżnieniem w zakresie grafiki projektowej uzyskała w pracowni plakatu u prof. Waldemara Świerzego. W ostatnim roku wystawiła swoje prace na indywidualnej wystawie pt. „Aniołowo” w Galerii „Na poddaszu” PWSZ w Pile oraz wzięła udział w Metafizycznej Nocy Artystycznej również w Pile.

Nagrody i wyróżnienia:

2008 – Wyróżnienie posta RP Piotra Waśko za pracę „Anioł” na VII Salonie Wielkopolskim w Czarnkowie; 2009 – Nagroda Prezydenta Miasta Piły za całokształt pracy twórczej w sferze plastycznej; 2010 – Nagroda Starosty Pilskiego w dziedzinie kultury; 2013 – Nominacja do Nagrody Prezydenta Miasta Piły w kategorii Sukces Kulturalny Roku – SYRIUSZE 2013.

Ewa Gosiewska - Borowiecka

64-920 Piła, ul. Święż 5A, tel. +48 691 580 410

Urodzona w Przemyślu. Ukończyła Liceum Sztuk Plastycznych w Jarosławiu. Studiowała malarstwo w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, pod kierunkiem profesora Tadeusza Łakomskiego; grafikę książki u profesora Witolda Chomicza i tkaninę artystyczną u profesora Franciszka Walczowskiego. Dyplom uzyskała w 1971 roku. Uprawia głównie malarstwo olejne i rysunek. Prace swoje prezentowała na wielu wystawach indywidualnych i zbiorowych (m. in.: Tarnów, Rzeszów, Piła, Toruń, St. Petersburg, Châtellerault, Poznań, Bydgoszcz). Jest laureatką konkursu "Dzieło Roku" w 1986 (główna nagroda) i Nagrody Dyrektora PSP w Poznaniu, w 1987 roku. Prace jej znajdują się w muzeach i zbiorach prywatnych, w kraju i za granicą

Marian Cabański

64-920 Piła, ul. Królowej Jadwigi 25/50

Urodzony 1 kwietnia 1976 r. w Bydgoszczy. W latach 1990–1995 realizował w grupie „Tout le monde” awangardowe filmy u mistrza reżyserii Igora Masiennikowa. Film dyplomowy „Kosmodrom Repiówka” został wyróżniony na Festiwalu Etud Studenckich oraz był wyświetlony poza konkursem na IX Międzynarodowym Festiwalu Filmowym ETIUDA 2002. Zajmuje się również fotografią i grafiką komputerową.

Ryszard Stanisław Dereżyński “Ryś”

62-100 Wągrowiec, ul. Owocowa 6, tel. 067 26 25 304
e-mail: ryszardo55@wp.pl, ryszardo55@interia.pl

Urodził się w 1957 roku w Popowie Kościelnym. Absolwent wągrowieckiego LO. Studiował w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu /obecnie Uniwersytet Artystyczny/ rysunek i malarstwo pod kierunkiem profesora Wacława Twarowskiego. Dyplom uzyskał w 1989 roku na Wydziale Wychowania Plastycznego. Pracuje jako instruktor w Miejskim Domu Kultury w Wągrowcu. Zajmuje się pracą pedagogiczną z dziećmi, młodzieżą i dorosłymi. Projektuje plakaty, foldery, okładki płyt CD. Uprawia malarstwo sztalugowe, rzeźbę, rysunek tuszem, pisze ikony, zajmuje się technikami własnymi, wykonuje “neomonidła” i ilustruje książki. Jego prace eksponowane były na ponad stu wystawach w kraju i za granicą m/in. Hobro /Dania/, Hamburg, Luneburg, Adendorf, Goseburg /Niemcy/, Bydgoszcz, Kcynia, Szubin, Wągrowiec i w Pile /Salon Piłski/. Współpracował z Grupą Artystyczną Kobalt z Hamburga i z plastykami skupionymi wokół Atelier Goseburg.

Danuta “Dagry” Grabowska

64-920 Piła, ul. Łowiecka 8/28

Maluje od 1977 r. Należy do Związku Artystów Plastyków. Maluje przeważnie na sztaludze obrazy olejne. Ma na koncie dużo plenerów artystycznych, dużo wystaw malarskich indywidualnych i zbiorowych. Prace jej znajdują się w USA, Europie i Szwajcarii. W 2007 roku obchodziła 30 lecie pracy twórczej (35 – lecia nie obchodziła). Ważne działania artystyczne związane z konceptualizmem:
- Harmonijka artystyczna, - Reduktor kolorów, - Wieszak, - Rurociąg malarstwa sztalugowego, - Przybliżacz sztuki, - Kolejno odlicz,

- Kulki rozsiane, - Propozycje kolorowych kafelek łazienkowych, - Obrazy z tekstem, - Sztuka poczty, - Poezja konkretna, - Tapeart - Prawo jazdy, - Karta pływacka. W pewnych okolicznościach pisze teksty, tzw. rejestracja zdarzeń, lubi to.

Zofia Kawalec - Łuszczewska

64-920 Piła, ul. Małe Błonie 5, tel. 67 352 13 50

Absolwentka PWSSP w Poznaniu. Dyplom z grafiki otrzymała w 1969. Od 1970 jest członkiem ZPAP, od 2010 członkiem ZPAF. W Pile mieszka od 1976. Zastulona dla Województwa Piłskiego, Zastulona dla m. Piły, stypendystka MKiSzt, rzeczoznawca, jurorka konkursów, komisarz plenerów plastycznych, laureatka konkursów plastycznych i fotograficznych.

Wystawy - wybór (2009-2012):

- Salon Piłski 2009, 2010, 2011, 2012 doroczny przegląd dorobku piłskiego środowiska plastycznego, Piła, Galeria BWA i UP
- pokonkursowa - Międzynarodowy Salon Martwa Natura w Fotografii, 2009 Częstochowa, Galeria Gaude Mater;
- indywidualna - „FotoGRAFIKA”, 2009 Piła, Galeria BWA i UP;
- indywidualna - „Miejsce które znasz”, 2010 Piła, Galeria Mała, (fotografia);
- indywidualna - „FotoGRAFIKA”, 2010 Chodzież, Salon Artystyczny
- pokonkursowa - Międzynarodowe Biennale Miniatury.
WYRÓŻNIENIE za zestaw miniatur fotograficznych, 2012 Częstochowa, Galeria „Gaude Mater”; 2012 Warszawa, Galeria „Test”; 2012 Piła, Galeria Muzeum S. Staszica; 2013 galerie w Krakowie, Tarnowie, Kaliszu, Chełmku, Pforzheim/Niemcy.
- pokonkursowa - Międzynarodowe Biennale Krajobrazu, NAGRODA Domu Środowisk Twórczych, 2012 Kielce, Muzeum Narodowe;
- pokonkursowa - Tajemnice lasu - 2012 Gdańsk, Dom Artusa;
- Fotografia 1873-2013 - wystawa z okazji 500-lecia Piły, 2013 Piła, Muzeum Okręgowe;
- Wymiary Czasu i Przestrzeni - 10 lat Galerii Muzeum Staszica w Pile (2003-2013), 2013 Piła, Galeria BWA i UP.

Edward Kreft

64-920 Piła, ul. Matwiejewa 13/4, tel. kom. +48 506 856 888

Urodził się 24 sierpnia 1938 r. w Starogardzie Gdańskim. Studiował na Uniwersytecie im. Mikołaja Kopernika w Toruniu na Wydziale Sztuk Pięknych, uzyskując w 1962 r. dyplom w pracowni graficznej prof. Jerzego Hoppena. Przez wiele lat pełnił kierownicze funkcje w instytucjach kultury Człuchowa i Szczecinka. Był inicjatorem i twórcą Muzeum Regionalnego Ziemi Człuchowskiej. Od 1984 r. mieszka w Pile. Pracował w Wyższej Oficerskiej Szkole Samochodowej jako główny instruktor ds. upowszechniania plastyki (do 1988 r.). Pełnił funkcję Plastyka Wojewódzkiego, a w latach 1995 - 1996 obowiązki Prezesa Zarządu Okręgu ZPAP w Pile. Zajmuje się grafiką artystyczną, użytkową, metaloplastyką, rysunkiem i rzeźbą. Wykonał ponad 300 grafik (drzeworyty, linoryty, akwaforty). Wykonał również ponad 70 ekslibrisów dla instytucji i osób prywatnych. Znajdują się one m.in. w Muzeum Hymnu Narodowego w Będominie, w Warszawskiej Galerii Exlibrisu i w Galerii Exlibrisu w Krakowie oraz w Muzeum Lotnictwa Polskiego w Krakowie. Jest autorem pomnika ziemniaka (9 m) dla doświadczalnego ośrodka rolnego w Biesiekierzu oraz Pomnika z

Pomnika z okazji 70 – lecia Policji dla Komendy Głównej Policji w Warszawie. Z zakresu małych form rzeźbiarskich wykonał m.in. statuetki dla Polskiego Górnictwa Nafty i Gazu w Poznaniu oraz dla Ministerstwa Leśnictwa w Warszawie. Brał udział w ponad 90 wystawach zbiorowych i indywidualnych w kraju i za granicą (Bulgaria, Niemcy, Rosja, Francja, Holandia i Szwecja). Jest stałym uczestnikiem wystaw środowiskowych „Salon Piłski” w BWA i UP w Pile. Przez wiele lat pełnił kierownicze funkcje w instytucjach kultury Człuchowa i Szczecinka. Był inicjatorem i twórcą Muzeum Regionalnego Ziemi Człuchowskiej. Od 1984 r. mieszka w Pile.

W ostatnich latach brał udział w następujących wystawach:

2000 – Rysunek, Małe formy rzeźbiarskie. 30-lecie pracy twórczej – Galeria BWA i UP w Pile, MDK – Ujście, MDK – Czarnków, MDK – Wągrowiec; 2001 – Rysunek – MDK – Chodzież; 2002 – „Kolekcja '90” – Warszawa; 2006 – Rysunek – MDK – Trzcianka; Międzynarodowa Wystawa Exlibrisów Sienkiewiczowskich w Żarach; I Ogólnopolska Wystawa Ekslibrisu Komputerowego w Galerii Ekslibrisu w Krakowie; Rysunek – MDK – Chodzież; 2007 – Międzynarodowa Wystawa Exlibrisów – Mała Galeria Ekslibrisu – Warszawa; „Artystyczne wibracje II” – Galeria „Sala 108” w Centrum Kultury w Stargardzie Szczecińskim; Rysunek – Galeria „Labirynt” PSM L-W w Pile; 2008 – Ekslibris – Muzeum Lotnictwa w Krakowie; Rysunek – Instytut Zachodni w Poznaniu; Rysunek – Galeria Miejska w Kołobrzegu; Rysunek, małe formy rzeźbiarskie – Galeria SzOK w Szczecinku; 2009 – Rysunek – Galeria Centrum Kultury w Czarnkowie; Rysunek – Galeria Centrum Kultury w Stargardzie Szczecińskim; 2010 – Rysunek – Galeria Starostwa Powiatowego w Pile. Jego prace znajdują się w zbiorach w kraju i za granicą.

Henryk Król

64-980 Trzcianka, ul. Wieleńska 13, tel 663-966-377

Urodzony w 1949. Mieszka i pracuje w Trzciance. Od 1985 roku jest członkiem Związku Polskich Artystów Fotografików, a od 1995 roku kuratorem Ogólnopolskiego Konkursu Fotografii „PORTRET” w Trzciance.

Ważniejsze prezentacje w 2009 r.:

Trienberg Super Circuit – Linz/Austria, Ogólnopolski Konkurs Fotografii – Koło Wielkopolska – „Przestrzeń Fotografii” – Poznań Wielkopolska Press – Foto – Poznań – Wyróżnienie, Międzynarodowy Konkurs „Martwa Natura” – Częstochowa. Laureat ponad 60 konkursów fotografii. W 2012 przedstawił swą wystawę „Oaza wolności” w Poznaniu, Wągrowcu, Kole i Trzciance.

Anna Lejba

64-920 Piła, ul. Łowiecka 16B/4, tel. 608 389 103, e-mail: lejba_ogrodnik@wp.pl, <http://icondata.triennial.cracow.pl/archiwum/polska>, <http://annalejba.blox.pl/html>

Anna Lejba urodziła się w Pile. Ukończyła Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych w Bydgoszczy, studiowała w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych (obecnie Uniwersytet Artystyczny) w Poznaniu malarstwo i rysunek pod kierunkiem prof. Wacława Twarowskiego. Dyplom uzyskała w 1986 roku na Wydziale Wychowania

Plastycznego. Twórca i pedagog. Zajmuje się grafiką, malarstwem, rysunkiem i tkaniną artystyczną. Bierze udział w wystawach środowiskowych (coroczne Salony Piłskie), ogólnopolskich i międzynarodowych, między innymi:

1999 – „Aqua fons vitae” – Ogólnopolska Wystawa Malarstwa – BWA, Bydgoszcz; 2001, 2003, 2005 – Ogólnopolskie Biennale Malarstwa i Tkaniny Unikatowej Trójmiasto – Międzynarodowe Targi Gdańskie; 2002, 2004, 2006 – Międzynarodowe Biennale Miniatury CZĘSTOCHOWA – Galeria Ośrodka Promocji Kultury „Gaude Mater”; 2005 – 6. Biennale Małych Form Malarskich – Toruń, Galeria Wozownia; – I Ogólnopolskie Biennale „Obrazu” ARTEFAKT – Łódź, Galeria Tower Building; – 24. Międzynarodowy Plener Kaliski „Opatówek” – BWA Kalisz; – 37. Biennale Malarstwa „Bielska Jesień” – Bielsko-Biała, Galeria Bielska; 2006 – III Międzynarodowy Konkurs Rysunku – Wrocław, Muzeum Architektury; – „Lettra” – Międzynarodowe Triennale Grafiki – Kraków, Biblioteka Jagiellońska; 2007 – „Print” – Internationale Grafiktriennale – Wiedeń, Kunstlerhaus; – QUADROART – I Międzynarodowe Biennale Obrazu Łódź 2007, Muzeum Historii Miasta Łodzi; 2008 – „etc...” – 5 lat Galerii Muzeum Stanisława Staszica w Pile.

Wystawy indywidualne:

1997 – Galeria ZPAP Piła; 2001 – BWA Piła, w duecie „Anna Lejba – Tadeusz Ogrodnik”; 2004 – Planetarium Schwerin, w duecie „Lejba – Ogrodnik”; 2006 – Galeria Muzeum St. Staszica w Pile – „Między sobą/Aneinander”, w duecie Anna Lejba – Susanna Schultz (Schwerin); 2008 – Piłski Dom Kultury – Projekt „Kryształowe okna” Anna Lejba – Anika Hoff (Berlin); 2009 – Salon Artystyczny MDK Chodzież – „Ciągłość i znak”, 2013 – MDK w Wągrowcu – „bez.miaru”.

Nagrody:

1988 – Salon Piłski „ART’88” – Grand Prix oraz nagroda Klubu Środowisk Twórczych „13”; 2004 – Międzynarodowe Biennale Miniatury „Częstochowa 2004” – II nagroda. 2007 – Nagroda Starosty Piłskiego za aktywność i efekty w dziedzinie twórczości plastycznej i działalności edukacyjnej, Nagroda Prezydenta Miasta Piły w uznaniu zasług w dziedzinie twórczości artystycznej. Członek Stowarzyszenia Międzynarodowe Triennale Grafiki w Krakowie.

Hanna Łastowska – Semrau

64-920 Piła ul. Wiatraczna 6/1, kom. 609 492 951
e-mail: last@asta-net.com.pl

Urodziła się w Poznaniu 1943 roku. Pierwszą edukację plastyczną odbyła pod kierownictwem mgr Zdzisławy Twardowicz w Liceum Pedagogicznym w Trzciance. Studia magisterskie odbyła w pracowni prof. Stanisława Borysowskiego na UMK w Toruniu. Będąc uznanym przez Komisję Ministra Kultury artystą plastyką rozpoczęła drugi etap swojego artystycznie aktywnego życia. Pierwszym było edukowanie dzieci, młodzieży i dorosłych. Była też wtedy ekspertem oświatowym z zakresu plastyki. A drugi etap to twórczość własna i prezentacja jej. Zorganizowała 13 wystaw indywidualnych (m.in. Świnoujście, Kołobrzeg, Bydgoszcz, Piła, Trzcianka) i uczestniczyła w 44 wystawach zbiorowych (m.in. Warszawa, Zakopane, Cieplice, Sopot, Cieszyn, Prztytok, Bydgoszcz, Lublin, Zamość i wielokrotnie

Piła). W 2005, 2006 prezentowała akwarele w bydgoskim BWA, nieprzerwanie od dziewięciu lat na Salonie Piłskim w piłskim BWA. W chwili obecnej jest wykładowcą na Uniwersytecie III Wieku. Ulubionymi technikami obecnie są: akwarele i sucha pastela. Wykonuje też rysunki w różnych technikach. Od siedmiu lat przekazuje swoje prace na Aukcję Dzieł Sztuki na rzecz Terapii Zajęciowej. Jest założycielem 20 letniego Stowarzyszenia Nauczycieli Twórczych „JELO”. Motto Hanny: „*W moralności, jak w sztuce, mówienie jest niczym, działanie wszystkim*”. – Ernst Renan.

Rafał Łuszczewski

64-920 Piła, ul. Małe Błonia 5, tel. 606 230 947
email: rafal-ok@o2.pl, <http://www.wspaniali.art.pl/index.html>

Ur. w 1969 roku w Złotowie. Zajmuje się malarstwem i grafiką użytkową. Z Piłą związany jest miejscem zamieszkania od 1976 roku. 1989 – dyplom z fotografii – Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych w Gdyni-Orłowie, 1990 – 1995 – studia na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby, PWSSP w Poznaniu, 1995 – dyplom z malarstwa (pracownia prof. J. Kałuckiego), PWSSP w Poznaniu, 1990 – 1993 – działania artystyczne w Grupie Twórczej „Wspaniali i Lubiani” (T. Czyżewski, T. Lietzau, R. Łuszczewski) – performance, happening, malarstwo, rysunek (<http://www.wspaniali.art.pl/index.html>)

Ważniejsze działania Grupy „Wspaniali i Lubiani”:

1992 – „Adopcja przestrzeni” – akcja, wystawa – Stara Przepompownia, Piła, „Adopcja przestrzeni” – akcja, kilka wystąpień pod rondem Kaponiera, Poznań, 1992 – „Komercja i desperacja” – koncert, Olsztyn, 1993 – „Adopcja przestrzeni” – akcja, Klub Studencki Bratniak, Poznań. 1993 – Koncert w Auli ASP w Poznaniu, – Akcja dla „Międzynarodowej grupy plenerowej”, Skoki – Akcja – „Malowanie statku”, FAMA, Świnoujście, – Akcja „Ziemia”, Poznań, – Akcja – „Palenie własnych prac nad Wartą”, Poznań. Inne: 1990 – 1993 – Próby muzyczno etniczne (z różnymi muzykami na terenie Polski), 1992 – Wywiad w Radiu Merkury, Poznań Fragmenty sesji nagranych na archiwalnej stronie Grupy www.wspaniali.art.pl

Wystawy:

1993 – Wystawa malarstwa studentów PWSSP w Poznaniu, Galeria BWA w Sopocie, – Wystawa malarstwa wybranej grupy studentów PWSSP w Poznaniu, Galeria Arsenał – BWA w Poznaniu, 1995 – „Promocje” – indywidualna wystawa malarstwa, Galeria BWA w Pile, 2011 – „Razem-Osobno” – 34. Interdyscyplinarne Spotkania Twórców – 2010, Galeria BWA w Pile, 1995 – 2012 – Salon Piłski – ART... – doroczne piłskie prezentacje środowiskowe, Galeria BWA w Pile, 2013 – „Sezony” – indywidualna wystawa malarstwa – galeria Muzeum S. Staszica w Pile

Agnieszka Malinowska – Kołcon

86-065 Drzewce, ul. Ogrodowa 13, tel. 696 553 918
e-mail: malinaaga@o2.pl

Ukończyła w 1999 roku bydgoskie Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych, a następnie w 2003 roku Wyższe Studia Fotografii przy Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. Pierwsza wystawa indywidualna odbyła się w 2001 roku w Galerii „Debiut” przy MDK nr 3, a jej

tematem była „Realność nierealna”. Tematem kolejnej indywidualnej wystawy jest „Kobieta”, cykl ten zaprezentowano w kawiarni artystycznej „Węgliszek” w marcu 2004 roku, wrzesień tegoż samego roku udział w Bydgoskim Przeglądzie Fotografii w BWA. W październiku 2005 r. wystawa indywidualna „Kobiety II” w BWA Piła, w latach 2005–2011 brała udział w wystawach Salonu Piłskiego. Ponadto brała udział w zbiorowych ekspozycjach międzywydziałowych na ASP w czerwcu 2006 roku brała udział w zbiorowej wystawie prac absolwentów bydgoskiego PLSP „Między 50 a 60 latem”, W lutym 2012 brała udział w wystawie „Twórczość nauczycieli plastyki ...” oraz wystawach pokonkursowych, gdzie prezentowano wyróżnione i nagrodzone prace.

Wyróżnienia: w Ogólnopolskim Konkursie Grafiki Komputerowej GraKom'97, w VII Ogólnopolskim Konkursie Fotografii „Portret” Trzcianka' 2003 – wyróżnienie FOTO KURIERA za pracę „Wdowa”, wyróżnienie honorowe w I Ogólnopolskim Salonie „Martwa natura w fotografii” – Częstochowskie Spotkania z Fotografiami 2004. Orz. udział fotografii „Taniec miłości” w wystawie pokonkursowej „Female Life” w „Starej Galerii” ZPAF w Warszawie w 2002 roku. Zajmuje się fotografią analogową czarno – białą, kolorową a także cyfrową z elementami grafiki i przetworzeń komputerowych. Prace charakteryzuje specyficzny rodzaj światła, który buduje nastrój malarskich kreacji zdjęć. Tworzy zarówno fotografie reklamowe jak i cykle mające charakter wypowiedzi artystycznej. Obecnie zajmuje się pracą dydaktyczną, zaszczepiając dzieciom i młodzieży bakcyli sztuki.

Paula Marinelli

64-920 Piła, Sienkiewicza 31, tel. 698 323 808
e-mail: info@paulamarinella.art.pl www.paulamarinella.art.pl

Ukończyła Neue Kunstschule w Monachium, otrzymała mecenat artystyczny w Amsterdamie pod okiem Agnes Bomp. Twórca wyznający syntezę sztuk. Łączy malarstwo, literaturę, wizualizacje, instalacje i muzykę ambientową. Instalacja pt.: „Niejasność tajemnicy”, swój premierowy pokaz miała podczas festiwalu Golden Vision w Katowicach 15.09.2012 r. W projekcie Chmura Artystyczna udziela się jako reżyserka i aktorka, współtworzyła poedyski do wierszy, ambientale i wizualizacje do muzyki dogs in trees, Canis Arboris. Ostatni projekt artystki to instalacja świetlna „Taniec Ryby” 2013. W 2010 r. Otrzymała nagrodę Prezydenta Miasta Piły za bajkę o Pile, jej obrazy publikowane były w albumie „Jabłonie” wydanym przez Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego. Malarstwo Pauli Marinelli gościło na wielu wystawach zbiorowych i autorskich, zarówno w kraju jak i za granicą.

Andrzej Masianis

www.galery2003.republika.pl

Urodził się w 1974 r. w Pile. Ukończył Liceum Sztuk Plastycznych w Bydgoszczy. Jest absolwentem Wydziału Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Dyplom otrzymał w 1999 roku. Zajmuje się malarstwem, rysunkiem i grafiką. W 1996 roku otrzymał stypendium Fundacji im. Tadeusza Kulsiwicza. W 1998 roku otrzymał drugą nagrodę na Ogólnopolskim Biennale Rysunku Wyższych Uczelni Artystycznych w Katowicach. Uczestnik cyklu wystaw pt. „Sąd Ostateczny” organizowanych przez galerię Test, Pokaz, Studio, Kordegarda i Teatr Academia w Warszawie. W 2001 roku otrzymał nagrodę prezydenta miasta Torunia w konkursie Dzieło

Roku. W 2005 r. wystawa w seminarium Salezjańskim w Łądzie nad Wartą (luty 2005). Wystawa rysunku, grafiki i malarstwa w ramach XII Międzynarodowego festiwalu krajów Bałtyckich "PROBALTICA" w Warszawie i Toruniu - maj 2005 r. Styczeń 2006 r - wystawa rysunku w Galerii "SCHODY" w Warszawie pt. "ARCHANIOŁY". Wystawa rysunku i grafiki "PIWNICA POD ANIOŁEM" Toruń luty 2006 r. Wystawa w Centrum Kultury i Współpracy Międzynarodowej "Światowid" w Elblągu marzec 2006 r. Wystawa rysunku i grafiki w CENTRUM KULTURY OCHOTA w Warszawie pt. "ARCHANIOŁY - TRONY" marzec-kwiecień 2006 r. Wystawa zbiorowa "Materia fantastyka" Kórnik koło Poznania czerwiec/wrzesień 2006 r. Zbiorowa Wystawa "Śladami surrealistów" w ramach XIV Międzynarodowego festiwalu krajów Bałtyckich "PROBALTICA" w Toruniu maj 2007, wystawa w Salonie Klera w Toruniu - kwiecień 2007 r. Wystawa w Romańskim Ośrodku Kultury Ottona i Bolesława Strzelno. Wystawa zbiorowa "ANIOŁY" Galeria JKK FINE ARTS Gallery of European Art-New Jersey USA - grudzień 2007 r. Wystawa sztuki toruńskiej w Getyndze 2002 r.

Marta Mrówka

e-mail: marowka@poczta.onet.pl

Urodzona w 1981 r. w Pile. W 2009 - uzyskała dyplom z malarstwa w pracowni Andrzeja Leśnika na Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu, Wydział Edukacji Artystycznej.

Wystawy:

2005 - wystawa zbiorowa „Labirynt”, Piła; III Biennale Sztuk Wszelakich - Tarnowskie Klimaty 2005 „Akty-Akty”, BWA Tarnów; 2007 - „Horyzont człowieka”, „Labirynt”, Piła; poplenerowa wystawa studentów ASP Poznań, Zamek Joannitów, Skarszewy; 2008 - Salon Piłski 2008; 2009 - 32. Interdyscyplinarne Spotkania Twórców, BWA Piła; Salon Piłski 2009; 2010 33. Interdyscyplinarne Spotkania Twórców „Między nami”, BWA Piła, „Między Nami” - Kunsthalle, Willingshausen/Niemcy; „Z kolekcji piłskiej - malarstwo, rysunek, grafika”; Salon Piłski 2010; 2011 - „Salon Piłski 2010” TDK Trzcianka 2011; 34. Interdyscyplinarne Spotkania Twórców „Razem - Osobno” Malwa 2010, BWA Piła 2011; „Kobieta twórcza - kobieta temat - w malarstwie, rysunku, grafice”, BWA Piła 2011, „Zusammen-getrennt” Malwa 2010, Kunsthalle, Willingshausen/Niemcy; Salon Piłski 2011; 2012 - 35. Interdyscyplinarne Spotkania Twórców "Ekspresja, wspólnota, człowiek"; „Salon Wielkopolski 2012” MCK Czarńków.

Joanna Naranowicz

64-920 Piła, ul. Rogozińska 41/5, tel. +48 609-549-967
e-mail: achaen@wp.pl

Urodziła się w Poznaniu w 1978 roku. Ukończyła Wyższą Szkołę Sztuki Stosowanej Schola Posnaniensis w Poznaniu. Studia licencjackie 2000-2004 na kierunku wzornictwo w zakresie Komunikacji Wizualnej, aneks z komunikacji wizualnej; tytuł: licencjat. Uzupełniające studia magisterskie 2005-2007. Dyplom z malarstwa sztalugowego w pracowni prof. Włodzimierza Dudkowiaka "Uroda obrazu reklamowego". Praca teoretyczna pod kierunkiem mgr Joanny Bryl "Przedmiot w roli głównej. Martwa natura we współczesnych kierunkach artystycznych", aneks z rysunku. Tytuł: magister sztuki. Dyplom na ocenę celującą.

Najważniejsze wystawy:

Międzynarodowy Festiwal Teatralny Malta - Poznań czerwiec 2000: Praca przestrzenna z zakresu psychofizjologii widzenia. Collegium Civitas Pałac Kultury i Nauki - Warszawa 12-13.09.2008 Konferencja "Nietolerancja zabija": wystawa indywidualna. Klub "PIWNICA 21" - Poznań marzec 2009: wystawa indywidualna. Przegląd Twórczości Artystów Środowiska Piłskiego - "Salon Piłski ART 2010 - 2012". Obecnie oprócz uprawiania sztuk plastycznych pracuje w branży kulturalnej jako organizator festiwalu, koncertów i innych imprez muzyczno-kulturalnych na terenie Piły i całej Polski oraz od 18 lat jest wokalistką piłskiego zespołu QULTURKA.

Krystyna Noska

64-920 Piła, ul. Łowiecka 10/13, tel. 67/ 213 60 16
kom. 609 197 372

Urodziła się w 1944 roku w Wiedniu (Austria). Ukończyła Studium Nauczycielskie w Kaliszu, Państwową Wyższą Szkołę Sztuk Plastycznych w Poznaniu oraz Studia Podyplomowe w ASP w Warszawie. Pracowała z młodzieżą jako nauczycielka plastyki w Liceum Ogólnokształcącym w Pile. Jej twórczość artystyczna obejmuje rysunek i malarstwo sztalugowe, ściennie oraz ilustrację książkową. Ulubioną techniką jest pastel oraz piórko i tusz, a ukochanym tematem - portret utrzymany w konwencji realistycznej a także kompozycje odrealnionej rzeczywistości, pobudzające wyobraźnię odbiorcy. Miała kilka wystaw indywidualnych i kilkanaście zbiorowych. Jej prace znajdują się w zbiorach prywatnych w Polsce i poza jej granicami. Wyróżniona odznaką "Zasłużony Działacz Kultury".

Tadeusz Ogrodnik

64-920 Piła, ul. Łowiecka 16B/4, www.ogrodnikxxl.blox.pl
e-mail: lejba_ogrodnik@wp.pl

Studiował na Wydziale Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom uzyskał w 1982 roku w pracowniach prof. Romana Banaszeńskiego i prof. Andrzeja Pietscha. Zajmuje się rysunkiem, malarstwem i grafiką. Od 1985 roku bierze udział w wystawach środowiskowych Salon Piłski. Uczestniczył w wielu wystawach ogólnopolskich i międzynarodowych, między innymi:

1999 - Ogólnopolska Wystawa Malarstwa Aqua Fons Vitae - BWA Bydgoszcz; 2001 - Malarstwo, grafika - wystawa czterech autorów MDK Chodzież; 2001, 2003, 2005, 2007 - Biennale Małych Form Malarstwach - Toruń, Galeria Wozownia; 2004, 2005 - Wystawa Laureatów Konkursu Lexmark European Art Prize (edycji polskiej) Galeria Program, Warszawa, Muzeum Galicja, Kraków; 2005 - III Biennale Sztuk Wszelakich Tarnowskie Klimaty 2005 AKTY-AKTY, Galeria Miejska BWA Tarnów; 2005 - III Ogólnopolskie Biennale Malarstwa i Tkaniny Unikatowej Trójmiasto 2005, Międzynarodowe Targi Gdańskie S.A. (nagroda rzeczowa za malarstwo); 2005 - 24. Międzynarodowy Plener Kaliski OPATÓWEK - BWA Kalisz; 2006 - 4. Międzynarodowe Biennale Miniatury CZĘSTOCHOWA 2006, Galeria Ośrodka Promocji Kultury Gaude Mater; 2007 - VI Ogólnopolskie Biennale Malarstwa i Tkaniny Unikatowej - Trójmiasto 2007, Muzeum Miasta Gdyni; 2007 - Międzynarodowe Biennale Obrazu Łódź - QUADRO-ART, Muzeum Historii Miasta Łodzi; 2008 - Sąsiedzi, Galeria am Alten Markt, Rostok /Niemcy/, BWA i UP

Piła; 2008 - etc..., Galeria Muzeum Stanisława Staszica, Piła; 2009 - etc..., MDK Chodzież.

Wystawy indywidualne:

1984 - BWA Rzeszów; 1990 - BWA Bydgoszcz; 1992 - BWA Piła - w duecie Ogrodnik - Sobolewski; 1994, 1997 - Galeria ZPAF, Piła; 2001 - BWA Piła - w duecie Ogrodnik - Lejba; 2004 - Galeria Planetarium, Schwerin - w duecie Ogrodnik - Lejba; 2006 - MDK Trzcianka - w duecie Ogrodnik - Kreft; 2004 - Galeria Muzeum Stanisława Staszica w Pile; 2006 - Galeria Sztuki Współczesnej we Wrocławku; 2007 - Młodzieżowy Dom Kultury Chodzież; 2013 - BWA i UP Piła; 2013 - MDK Wągrowiec.

Lucyna Pach

64-920 Piła, ul. Bydgoska 61B/6, tel. +48 693 450 615
e-mail: lucynapach@gmail.com

Urodziła się w Pile. W 1984 ukończyła Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych w Bydgoszczy. 1989 - 1994 - studiowała na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu (później Akademia Sztuk Pięknych, obecnie Uniwersytet Artystyczny). Rysunek studiowała w pracowniach: adj. Andrzeja Zaleckiego, doc. Józefa Drąkiewicz i prof. Wojciecha Mullera. Malarstwo studiowała w pracowniach: prof. Andrzeja Kurzawskiego i doc. Jerzego Kałuckiego. Dyplom z wynikiem bardzo dobrym uzyskała w zakresie grafiki projektowej w Pracowni Plakatu prof. Waldemara Świerzego. Zajmuje się rysunkiem, malarstwem, plakatem i działalnością pedagogiczną. Swoje prace prezentowała na 15 wystawach indywidualnych i 82 wystawach zbiorowych: w Pile, Warszawie, Cuxhaven (Niemcy), Bydgoszczy, Schwerinie (Niemcy), Elblągu, Koninie, Gorzowie Wlkp., Przemyślu, Łodzi, Krakowie, Poznaniu, Trzciance, Złotowie, Katowicach, Chodzieży, Kołobrzegu, Licheniu, Wilanowie, Pyzdrach, Bielsko-Białej, Świebodzinie, Legnicy, Hombergu, Szczecinie.

Wystawy indywidualne (wybór):

1998 - „Rysunek” - „Galeria El” - Elbląg, 2001 - „Rysunek” - Galeria na zamku „Ritzebüttel” - Cuxhaven (Niemcy), 2008 - „Stan duszy” - Galeria „Wieża Ciśnień” - Konin, 2009 - „W poszukiwaniu antynomicznych stanów” - BWA Piła, 2010 - „W poszukiwaniu antynomicznych stanów” - Galeria Sztuki Wozownia - Toruń.

Wystawy zbiorowe (wybór):

1995 - „Przegląd Malarstwa Młodych Promocje 94” - BWA Legnica, 1998 - wystawa Twórców Piłskich - Schwerin (Niemcy), 2001 - X Salon Plakatu Polskiego - Muzeum Plakatu w Wilanowie - Warszawa, 2001 - 17 Biennale Plakatu Polskiego - BWA Katowice, 2004, 2005 - wystawa laureatów konkursu „Obraz Roku 2003”, „Obraz Roku 2004” - Pałac Królikarnia, Muzeum Rzeźby im. X. Dunikowskiego, Oddział Muzeum Narodowego Warszawa, 2010 - wystawa poplenerowa - Malwa' 2009 - 33. Interdyscyplinarne Spotkania Twórców - Homberg (Niemcy), 2011 - wystawa poplenerowa „Razem- osobno” - Galeria Wilingshausen (Niemcy), 2011 - „Kolekcja Marianowska” - Zamek Książąt Pomorskich, Galeria Gotycka - Szczecin.

Nagrody:

1989 - Nagroda Prezydenta Miasta Piły „za twórczą działalność oraz osiągnięcia, które pozwalają wyróżnić piłską kulturę”, 1992 - stypendium im. Tadeusza Kulisiewicza przyznawane „młodym talentom graficznym”, 1999 - Nagroda Dyrektora Liceum Ogólnokształcącego w Pile „za wzorową pracę dydaktyczno-wychowawczą”, 2004 - „Ludzie Roku” - V miejsce w kategorii Kultura i Sport - ranking 10 Redakcji medialnych powiatu piłskiego, 2004 - „Obraz Roku 2003” - II wyróżnienie - w Ogólnopolskim Konkursie Malarskim organizowanym przez Art. & Business, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2008, 2010, 2011, 2012 Nagroda Dyrektora Młodzieżowego Domu Kultury w Pile „za wzorową pracę dydaktyczno-wychowawczą, duże zaangażowanie i działalność artystyczną”, 2008 - Nagroda Prezydenta Miasta Piły, 2009 - Nagroda Starosty Powiatu Piłskiego.

Tomasz Perlicjan

64-920 Piła, ul. Matwiejewa 47/1, kom. +48 693 027 891
e-mail: perlicjan@onet.eu

Ur. 2.06.1966 w Pile. Zajmuje się: malarstwem, rysunkiem, działaniami plastycznymi i teatralnymi, video art i poezją.

Wystawy i nagrody:

(1983 r.) - „Batrachomachia” - scenografia do spektaklu, premiera Zakopane 83 - wystawa indywidualna (malarstwo) PDK w Pile. (1984r.) - „Stół 2/3” - performance - wyróżnienie Zakopane 84. (1985r.) - „Stół 2/5” - performance - nagroda indywidualna TEATRON 85 Bydgoszcz. (1987r.) - „Erotyk 87” - rysunek i grafika Galeria „PRO” Stubice; BWA Gorzów Wlkp. - „PATRZĄC” - malarstwo wystawa indywidualna; „Stół 2/5” - performance - Wrocław, Pivnica Świdnicka, BWA Gorzów Wlkp., ODK „Pegaz” Głogów; „VII Festiwal Kultury Studentów PRL” - „Irracjonalny Spektakl Amfiteatralny” Świnoujście „FAMA”, Katowice - Hala Parkowa. (1988r.) - „Widzenia do Widzenia” - rysunek i malarstwo, XIII Spotkania ze Sztuką, PDK w Pile; „ARSENAŁ 88” - Ogólnopolska Wystawa Młodej Plastyki - Hala Gwardii Warszawa; „Po Arsenale” - wystawa indywidualna Jabłonna k/Warszawy; „Kadysz” - scenografia do monodramu, premiera SDK Warszawa, Edynburg 89. (1989r.) - „Erotyk 89” - rysunek i grafika - Galeria „PRO” Stubice - Mała Galeria BWA - GTF Gorzów Wlkp. (1990r.) - „Rysunek” - wystawa indywidualna Klub „Index”, Wrocław - „Betonowa Poświata” - wystawa indywidualna „Klub Dziennikarza” Wrocław; „Lśnienie” - Galeria „Lśniący Wrocław” we Wrocławiu; „Chroń Oczy Przed Olśnieniem” Stara Przepompownia w Pile. (1992r.) Erotyk „Tavolo 2/5” - wystawa fotografii i performance - Alpheus, Rzym, Włochy. Od 1993r. prowadzi pracownię i galerię autorską „Odkrywkowa Kopalnia Sztuki Współczesnej” Piła. (1994r.) - Performance, instalacje i wystawa fotografii „Mistic plus Plastic”, Galeria Autorska Piła. (2001r.) - „Magia Papieru” BWAiUP Piła. (2002r.) - „Transformacje” - Muzeum S. Staszica w Pile. (2004r.) - „VII Międzynarodowe Triennale Sztuki” - Majdanek 2004r. (2005r.) - „Malarstwo” - wystawa BWAiUP w Pile; „Galeria Jednego Autora” - Starostwo Powiatowe w Pile; „Transformacje II” - Republika Wyobraźni w Mirosławcu. (2006r.) - „Malarstwo, Grafika, Rzeźba” - Republika Wyobraźni w Mirosławcu; „Malarstwo” - Ma Rosa - Cafe, Berl/Niemcy; „światy w słowach zebrane” - okładka, zeszyt poetycki grupy „Sprężyna” Piła. (2007 r.) - „Artysty-

czne Wibracje", Galeria LABIRYNT przy PSML-W w Pile; „Współczesna Neuroestetyka”, Park Technologiczny Nikla, O.B.O.R.A. – Poznań; „Grafika, rzeźba, collage, malarstwo”, Targi „Ciepty Bałtyk” Gdańsk; „Artystyczne Wibracje II – Szykretowa Pelisa z Gipiury”, SCK Stargard Szcz.; „5 Open Air Gallery” Berlin/Niemcy; Międzynarodowy Plener Interdyscyplinarny Borzęcicki 2007; „16 Okrągła Rocznicą Pieprzonego Jubilat” – O.B.O.R.A. Poznań; „Malarstwo” – Caffè Avril Berlin/Niemcy. (2008 r.) – „Dylematy Sztuki Współczesnej w Polsce i Niemczech” Instytut Zachodni – Poznań; „Malarstwo” – SCK Stargard Szcz.; „Malarstwo” – Café Rix Berlin/Niemcy; „6 Open Air Gallery” Berlin/Niemcy; „Malarstwo” – Café Rix Berlin/Niemcy; „Painting” – Total Art. Space Berlin/Niemcy; „Art – Salon Piłski 2008” BWAiUP Piła. (2009 r.) – „Malarstwo – martwa natura” Liberda Berlin/Niemcy; „syreny nad miastem” – okładka do płyty grupy The Cuts z Pily; „Noc Muzeów” Piła – Sztuka Alternatywna XX wieku; „Chroń Oczy Przed Olsnieniem” – zapis filmowy Widowiska Cyrkowego Mistycznie Plastycznego – Sztuka w kilku ARTACH autor T. Perlicjan 1990 r.; „7 Open Air Gallery” Berlin/Niemcy; „figurabstra 78x45” – miniatura (malarstwo) BWAiUP Piła; „Art – Salon Piłski 2009” BWAiUP Piła. (2010r.) – „Perlicjan – malarstwo”, ATMAN gallery Piła; „8 Open Air Gallery” Berlin/Niemcy; „ATMAN COLLECTION 2010” – rysunek, malarstwo, fotografia ATMAN gallery Piła; „Art – Salon Piłski 2010” BWAiUP Piła. (2011 r.) – „Malarstwo”, Wielkie otwarcie – KRATER Szamocin; „Deformacje – malarstwo T. Perlicjan” i wykład dr inż. P. Baranowskiego, ZSE-U w Żychlinie; „Piłska Noc Muzeów III 2011” – „Życie Sztuką – teatr, malarstwo, poezja” t. Perlicjan – prezentacja książki autorskiej; „XX Rocznicą Pieprzonego Jubilat” – wystawa malarstwa w Poznaniu; prezentacja obrazów w siedzibie firmy ASTAT w Poznaniu. (2012 r.) – „Malarstwo” MDK w Wągrowcu; „Malarstwo – Sztuka&biznes”, Metalmex Wysogotowo k/Poznania; „Poedyski do wierszy t. Perlicjana” – Chmura Artystyczna BWAiUP w Pile; „Poedyski” – Przegląd Kina Niezależnego S.P.A.M. Pleszew; Międzynarodowy Plener Malarski – Nielisz 2012; „Poedyski” – Golden Vision Music&ART. Festival – Katowice; „6 Triennale – Z Martwą Naturą Sieradz 2012” – BWA Sieradz. (2013 r.) – „Artystyczne Wibracje 3” – Galeria Labirynt przy PSML-W w Pile; „REALITY ART. – Olszewo 2013” – plener interdyscyplinarny; „Portrety i Tła – malarstwo” – Galeria Zamkowa Pleszew; „Malarstwo” – Przegląd Kina Niezależnego S.P.A.M. – Pleszew; prezentacja obrazów – Centrum Aplikacji Światła LAC Philips Lighting Poland w Pile; plener „Alwernia 2013” – klasztor o.o. Bernardynów w Alwerni.

Poezja: (2001 r.) „Antologia Poezji” Piła 2001. (2004 r.) „Jestem dla Ciebie” – Ogólnopolski Konkurs Poezji Miłosnej – Złotów wyróżnienie. (2005 r.) „Autobusy pełne Poezji” – akcja poetycka, grupa poetycka „Sprężyna” i MPK Piła. (2006 r.) „światy w słowach zebrane” – zeszyt poezji, grupa poetycka „Sprężyna” – Piła; XV Spotkania z Francją, „Impresje Francuskie” – konkurs literacko-fotograficzny pod patronatem Tygodnika Piłskiego – wyróżnienie. (2007 r.) „między niebem a ziemią” – zeszyt poezji, grupa poetycka „Sprężyna” Piła. (2010 r.) „Życie Sztuką – teatr, malarstwo, poezja” T. Perlicjan – książka autorska.

Nagrody:

(2012 r.) – nagroda Starosty Piłskiego za osiągnięcia w dziedzinie twórczości artystycznej, upowszechniania i ochrony kultury. (2013 r.) – „Syriusze 2013” – nominowany do nagrody Prezydenta Miasta Piły w kategorii Osobowość Roku.

Barbara Pierzgałska – Grams

64-980 Trzcianka, ul. Przytęki 11, tel. +48 606 426 873

Urodzona w Siedlcach. Dyplom w PWSSP w Łodzi Wydział Tkaniny. Zajmuje się tkaniną unikatową, rysunkiem, malarstwem, projektowaniem wnętrza oraz tkanin przemysłowych. Stypendystka Ministra Kultury i Sztuki. Rzeczoznawca przy Ministerstwie Kultury i Sztuki. Zorganizowała 30 wystaw indywidualnych. Brała udział w wielu wystawach zbiorowych w kraju i za granicą (m. in. Francja, Holandia, Chorwacja, Serbia, Niemcy, Węgry, Grecja, Finlandia). Należy do ZPAP i Stowarzyszenia Pastelistów Polskich. Aktywnie uczestniczy w życiu artystycznym kraju. Jej prace znajdują się w muzeach polskich oraz w zbiorach prywatnych w kraju i za granicą.

Wystawy indywidualne:

1974 – Malarstwo/Painting, Muzeum Regionalne, 1977 – Malarstwo, grafika BWA Kłodzko, 1986 – Grafika i tkanina unikatowa Galeria BWA Kłodzko, 1988 – Grafika-Rysunek-Malarstwo Galeria Sztuki Współczesnej Leszno, 1993 – Tkanina unikatowa, Galeria BWA, Piła, 2000 – Tkanina unikatowa BWA, Piła, 2003 – „Światło...niecierpliwe poszukiwania” – pastele, Galeria BWA, Piła, 2003 – Tkanina unikatowa, Muzeum Regionalne, Siedlce, Pastele/Pastels, Muzeum Regionalne, Siedlce, Tkanina unikatowa i pastele, Galeria DUM, Sokółów Podlaski, 2004 – „Jestem...” , Galeria Willa, Łódź, Tkanina unikatowa, Płocka Galeria Sztuki, Tkanina unikatowa – towarzysząca Międzynarodowemu Triennale Tkaniny, Muzeum Regionalne, Radomsko, „Zatrzymać” pastele, Biblioteka Publiczna, Radomsko, 2005 – Tkanina unikatowa i malarstwo, Galeria Elektor, Warszawa, 2006 – „W drodze”, Galeria Sztuki Współczesnej Dom Michalaków „Dom Michalaków”, Kazimierz Dolny/Poland, „Impresje greckie”/, Ateny, Grecja, 2007 – „Obecność”/, „Presence”, Muzeum Stanisława Staszica, Piła, 2008 – „Ślady” – Galeria BWA, Piła, „Impresje”, Galeria Radia Lublin, 2010/2011 – „Znak czasu”/Muzeum Regionalne w Siedlcach, „Znak czasu”/Galeria Profil – Zamek Poznań, Tkanina unikatowa, Malarstwo „Znak czasu”/Galeria Sztuki Współczesnej Włocławek, 2012 – „Przenikanie”/Galeria BWA i UP Piła.

Wystawy zbiorowe – wybór:

1972 – I Ogólnopolskie Triennale Tkaniny Przemysłowej i Unikatowej Łódź, 1975 – I Międzynarodowe Triennale Tkaniny Łódź, 1978 – „Tendencje metaforyczne w polskiej sztuce współczesnej” Kłodzko, 1981 – „Twórcy’ 81” Galeria PWSSP Łódź, 1984 – Ogólnopolska wystawa tkaniny artystycznej Łódź, 1985 – I Międzynarodowe Triennale Sztuki „Przeciw wojnie” Muzeum na Majdanku, 1985 – Ogólnopolska wystawa miniatury tkackiej Galeria Desa, Łódź, 1986 – VI Międzynarodowe Biennale Miniatury Tkackiej Szombathely – Savaria Museum, Węgry, 1987 – Polska Tkanina Współczesna Galeria BWA Gallery, Koszalin, 1988 – „Arturówek” – poplenerowa, tkanina unikatowa „Arturówek” Muzeum Włókiennictwa, Łódź, Galeria ZPAP Warszawa, 1989 – „Arturówek” – poplenerowa, tkanina unikatowa „Arturówek”, Galeria ZPAP Gallery, Warszawa, 1990 – Tkanina Polska, Finlandia, 1992 – Miniatura Tkacka – wystawa towarzysząca Triennale Tkaniny, Łódź, 1993 – Salon Piłski’ 93, Galeria BWA, Piła, 1994 – Ogólnopolska Wystawa Sztuki Papieru „Papierowa sfera”, Ośrodek Propagandy Sztuki, Łódź, 1997 – Salon Piłski’ 97, Galeria BWA, Piła, 2001 – Ogólnopolska Wystawa Tkaniny

Unikatowej - towarzysząca Międzynarodowemu Triennale Tkaniny, Łódź, 2001 - Salon Pilski 2001, Galeria BWA, Piła, 2002 - Ogólnopolski Konkurs na Tkaninę Artystyczną - Tkanina inspirowana muzyką Stanisława Moniuszki - wyróżnienie, Warszawa, 2002 - II Międzynarodowe Biennale Artystycznej Tkaniny Lnianej, Krosno, 2002 - Salon Pilski 2002, Galeria BWA, Piła, 2003 - II Ogólnopolskie Biennale Malarstwa i Tkaniny Unikatowej Trójmiasto, Gdynia, 2003 - M. Gardziński, J. Karpińska, B. Pierzgałska, J. Przełomieć, J. Tchórzewski, Muzeum Regionalne, Siedlce, 2003 - Salon Pilski 2003, Galeria BWA, Piła, 2004 - XI Biennale Sztuki Sakralnej "Sacrum 2004", Galeria BWA, Gorzów Wlkp., 2004 - Ogólnopolska Wystawa Miniatury Tkackiej - towarzysząca Międzynarodowemu Triennale Tkaniny, Łódź, 2004 - II Międzynarodowe Biennale Pasteli, Galeria BWA, Nowy Sącz, 2004 - Salon Pilski 2004, Galeria BWA, Piła, 2005 - Prezentacja II Międzynarodowego Biennale Pasteli, Kraków, Poznań, 2005 - „Radość wolności” - III Ogólnopolskie Biennale Malarstwa i Tkaniny Unikatowej Trójmiasto - tkanina unikatowa i pastel, 2006 - „Sztuka dla pokoju w Europie” - pastel - Sremska Mitrovica/Serbia, 2006 - „Impresje greckie”, Paros, Grecja, 2007 - Międzynarodowe Nadbałtyckie Triennale Miniatury Tkackiej Gdynia, 2007 - Ogólnopolska Wystawa Tkaniny Unikatowej - towarzysząca Międzynarodowemu Triennale Tkaniny, Centralne Muzeum Włókiennictwa Łódź, 2007 - Ogólnopolska Wystawa Miniatury Tkackiej - towarzysząca Międzynarodowemu Triennale Tkaniny Centralne Muzeum Włókiennictwa Łódź, 2008 - IV Międzynarodowe Biennale Pasteli Galeria BWA, Nowy Sącz, 2010 - V Międzynarodowe Biennale Pasteli, Nowy Sącz, 2010 - Międzynarodowe Biennale Artystycznej Tkaniny Lnianej „Z krosna do Krosna” - Muzeum Regionalne w Krośnie, 2012 - Międzynarodowe Biennale Artystycznej Tkaniny Lnianej „Z krosna do Krosna” - Muzeum Regionalne w Krośnie.

Danuta Pisarek "Dassara"

64-920 Piła, ul. Śniadeckich 19b/9, tel. +48 666 211 107

Urodzona w 1953 roku w Pile - studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu. Dyplom z grafiki artystycznej w pracowni prof. Edmunda Piotrowicza (1980). Uprawia malarstwo, grafikę warsztatową, ex libris, małą formę graficzną, rysunek. Prace prezentowała na wielu wystawach zbiorowych krajowych i międzynarodowych, a także na 14 wystawach indywidualnych w kraju oraz 10 za granicą: 1987 - Wystawa Grafiki Współczesnej, Turku, Finlandia; 1990 - "Galeria Bastylia", Rotterdam, Holandia; 1992 - "Galeria Covalenco Gijzenroll", Gijzenroll, Belgia; 1992 - "The Cat Gabinet", Amsterdam, Holandia; 1994 - "Centrum Sztuki Współczesnej", Gent, Belgia; 1995 - wystawa grafiki, małej formy i ex librisu, Centrum Kultury Le Plessis - Bouchard, Paryż, Francja; 1996, 2000 - wystawa grafiki, małej formy i ex librisu "A.R.G.O.S.", Layon, Francja; 2005 - wystawa malarstwa, Galeria Sztuki Współczesnej - Gent, Belgia; 2006 - wystawa malarstwa, "Galeria Lucen Caroline Vernaevae - Sonnevillie", Assenede, Belgia; 2010 - indywidualna wystawa grafiki i malarstwa. "Salon Sztuki Współczesnej", Belgia - MAARKEDAL. Laureatka licznych nagród i wyróżnień w konkursach graficznych krajowych i międzynarodowych m. in. w Belgii, Holandii, Francji, Niemczech, Włoszech, Japonii, Danii, Monte Carlo, Czechach, Słowacji, Hiszpanii, Portugalii. Prace jej znajdują się w zbiorach prywatnych kolekcjonerów sztuki. 2009 - wystawa malarstwa i grafiki "Babski blues" Jastrowo koło Szamotuł, 2010 - wystawa malarstwa i grafiki

Centrum van Maarkedal - Etikhove - Maarkedal - Belgia.

Nagrody:

2012 - Nagroda Starosty Pilskiego za osiągnięcia w twórczości artystycznej i upowszechnianiu kultury.

Andrzej Podolak

ul. Bydgoska 53B/4, 64-920 Piła, Poland, tel. 792 980 720, 67 212 47 14, e-mail: podolak_a@wp.pl; podolak_a@interia.pl

Ur. 1943 r. Studia artystyczne odbył w latach 1963 - 1969 na Wydziale Malarstwa i Grafiki krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych w pracowniach profesorów: Mieczysława Wejmana, Tadeusza Łakomskiego, Wacława Taranczewskiego, Jana Szancenbacha. Dyplom w 1969 roku uzyskał w pracowni prof. Jonasza Sterna. Twórczość w dziedzinie malarstwa sztalugowego, malarstwa architektonicznego, grafiki, grafiki wydawniczej, architektury wnętrz, wystawiennictwa. Eksponował swoje prace na wystawach indywidualnych i zbiorowych w kraju (Kraków, Warszawa, Poznań, Piła, Bydgoszcz, Gorzów Wlkp., Sopot, Wałbrzych) oraz za granicą (Paryż, Mediolan, Nowy Jork, Schwerin, Sankt Petersburg, Kijów, Bratysława, Stenberg, Innsbruck, Châtellerault, Kowno, Katania/Sycylia, Praga/Czechy, Wilno/Litwa).

Prace jego znajdują się w zbiorach państwowych i kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą. Wraz z żoną Anną Mrosczką - Podolak (pastel, digital painting) prowadzi Galerię Autorską.

Za pracę twórczą otrzymał szereg nagród i wyróżnień, m.in. 1986 - Nagroda Ministra Kultury i Sztuki, 1987 - Nagroda Wojewódzka w Dziedzinie Plastyki, 1990 - Nagroda Wojewody Pilskiego za całokształt osiągnięć twórczych, 1997 - Medal Miasta Châtellerault, 1998 - Srebrny Krzyż Zasługi, 1999 Nagroda Starosty Pilskiego w dziedzinie twórczości i upowszechniania kultury, 2011 - Zasłużony dla Kultury Polskiej, wielokrotnie nagradzany Nagrodą Prezydenta Miasta Piły. Ponadto w 1995 i 2001 roku uhonorowany tytułem "Człowieka Roku" w dziedzinie kultury.

Członek Jury krajowych i międzynarodowych konkursów. Wieloletni prezes i wiceprezes ZO ZPAP w Pile. W latach 1988 - 1998 Plastyk Wojewódzki, rzeczoznawca PSP oraz 1991 - 2008 dyrektor pilskiego Biura Wystaw Artystycznych.

(...) Artysta pozwala farbom narastać w grubą fakturę, tworzącą na płaskiej powierzchni płótna wypukły relief. Ukryte w tej gęstej materii światło ożywia ją od wewnątrz, wyczuwa się temperaturę i pulsujące w niej życie.

(...) W pracach Andrzeja Podolaka pobrzmiewają ponadczasowe pytania o wizję wszechświata, o przyczynę, toczy się dramat nieustannej walki. Forma jest nietrwala i ograniczona w czasie, ale materia - pomimo ciągłych zmian - wydaje się być w malarskim ujęciu artysty wieczna. Fizycznie dotykalna, choć abstrakcyjna forma malarskiej wypowiedzi stanowi przeciwwagę dla nieuchwytności świata, który tylko na pozór zdaje się być łatwy w podejściu w każdym z możliwych aspektów. Twórczość jest sposobem przybliżenia się do tej tajemniczej rzeczywistości. Stała się ona, jak sam artysta stwierdził:

"aktem wewnętrznej integracji, częścią jedności, która postrzegana przez artystyczną intuicję wyraża się w tworzonym dziele sztuki, porównywalna z głęboką wiarą czy miłością."

[*"Malarstwo Andrzeja Podolaka"* - Danuta Palys, historyk sztuki]

Ewa Podolak

64-920 Piła, ul. Roosevelta 19/17, tel. 67 212 39 93

Studia artystyczne na Wydziale Architektury Wnętrz Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom uzyskała w 1970 roku w pracowni prof. Jana Budziły. Twórczość w zakresie rysunku, malarstwa, architektury wnętrz, małej architektury, mebli, wystawiennictwa. Prezentowała prace na kilkunastu wystawach indywidualnych oraz kilkudziesięciu zbiorowych środowiskowych, krajowych i zagranicznych (Piła, Elbląg, Gorzów Wlkp., Hannover, Schwerin, Wałbrzych, Warszawa, Kraków, Bratysława, Sankt Petersburg, Châtellerauld, Bydgoszcz). W dziedzinie architektury wnętrz ma w swoim dorobku wiele projektów i realizacji obiektów użyteczności publicznej na terenie kraju, m.in. Bank PKO SA w Pile, Pomorski Bank Kredytowy SA w Złotowie, realizacji prywatnych budynków i wnętrz mieszkalnych. Otrzymała wiele nagród i wyróżnień. Wieloletni członek Związku Polskich Artystów Plastyków.

Stanisław Pręgowski

64-920 Piła, ul. Bydgoska 59/21, tel. 607 300 819

Urodził się w Brześciu Kujawskim. Należy do Związku Polskich Artystów Fotografików. Prace w zbiorach prywatnych i galeriach m.in. w Niemczech, Austrii, Czechach, Stanach Zjednoczonych, w Instytucie Allinari, w Watykanie, w Muzeum Narodowym w Poznaniu, w Muzeum na Majdanku, w Centrum Kultury Żydowskiej w Krakowie. Zajmuje się głównie fotografią czarno-białą i techniką gumy. Za swoje dokonania twórcze odznaczony min. Srebrnym Krzyżem Zasługi, medalem 150-Lecia Fotografii, odznaką Zasłużony Działacz Kultury. Jest autorem albumu „Ludzie i kamienie” oraz kilkudziesięciu wystaw indywidualnych prezentowanych w kraju i za granicą. Za całokształt osiągnięć twórczych wyróżniony został specjalną nagrodą Prezydenta Piły. W roku 2010 uhonorowany medalem okolicznościowym oraz wpisem do Księgi Pamiątkowej miasta. Mieszka i pracuje w Pile.

Eugeniusz Repczyński

64-920 Piła, ul. Ojca Maksymiliana Kolbe 7c/2
tel. +48 663 754 104

Urodzony w 1938 roku - studia artystyczne w zakresie malarstwa i architektury odbył w latach 1960-1965 na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu w pracowniach Stanisława Borysowskiego i Józefa Kozłowskiego. Wcześniej ukończył Studium Nauczycielskie w Olsztynie. Aktywnie uczestniczy w życiu artystycznym środowisk Poznania i Piły. Bierze udział w dziesiątkach wystaw w kraju i za granicą. Jest laureatem kilku ogólnopolskich konkursów sztuki: 1981 - „Sacrum w sztuce”, Łódź; 1984 - "Cztery pory roku", Szczecinek; 1985 - "Dzieło Roku", Piła; 1990 - IV Biennale Sztuki Sakralnej, Gorzów; 1994 - "Biblia we współczesnym malarstwie polskim", Gdańsk. Zajmuje się malarstwem sztalugowym, architektonicznym, a także projektowaniem architektury wnętrz i wystawiennictwem. Malarstwo sztalugowe to tematy figuralne, pejzażowe, martwa natura, łączone często w jedną całość kompozycyjną, co najwyraźniej ujawnia się w dziełach o tematyce religijnej. Pomimo

inspiracji tematem tradycyjnym, malarstwo to z całą świadomością zmierza do budowania obrazu na autonomicznych, substancjonalnych wartościach. Jego indywidualne pokazy malarstwa prezentowane były w Europie: Wiedeń, Sofia, Bratysława, Berlin, Schwerin, Uměd oraz w kraju, m.in. w Warszawie, Gdańsku, Szczecinie, Gorzowie, Bydgoszczy, Pile, Częstochowie, a prace jego znajdują się w zbiorach muzealnych, prywatnych, a także w zbiorach papieskich. Prowadzi prywatną galerię sztuki w Pile przy ul. O.M. Kolbe 7c/2. Odznaczony medalem Gloria Artis.

Bogusława Różańska

64-920 Piła, ul. Rycerska 8/11

Jest nauczycielką plastyki w Zespole Szkół nr 2 im. Królowej Jadwigi w Pile oraz obecnie prezesem Stowarzyszenia Nauczycieli Twórczych „JELO”. W 1982 r. ukończyła Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych w Koszalinie, a w 1992 r. Państwową Wyższą Szkołę Sztuk Plastycznych w Poznaniu na Wydziale Wychowania Plastycznego. W roku 2002 ukończyła Studia Podyplomowe: „Sztuka - muzyka z plastyką” organizowane przez Państwową Szkołę Muzyczną w Słupsku, a w 2007 r. Studia Podyplomowe: „Technika z Wychowaniem Komunikacyjnym” na Politechnice Poznańskiej. Tematyka jej prac to głównie natura - pejzaż lub jego fragmenty, tworzące ciekawe kompozycje barwne, będące reminiscencjami zapamiętanych obrazów. Część jej prac można znaleźć u prywatnych właścicieli w Polsce oraz za granicą.

Udział w wystawach:

1993 - Galeria Pilskiej Spółdzielni Mieszkaniowej (malarstwo olejne i tkanina unikatowa), 1998 - Mała Galeria BWA Piła (malarstwo olejne i pastel), 2008 - Galeria „AKWARIUM” Szkoła Policji w Pile (malarstwo olejne i pastel), 2008 - udział w Salonie Wielkopolskim w Czarnkowie, 2003 i 2010 - zbiorowe wystawy absolwentów PLSP w Koszalinie „Spotkanie po latach 2003” i „Spotkanie po latach 2010”, Od 2006 r. udział w corocznych wystawach grupy „JELO” w Galerii „Labirynt” w Pile, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013 - udział w wystawach poplenerowych w Przytoku koło Zielonej Góry, 2009, 2010, 2011 i 2012 - udział w Salonie Pilskim, 2011, 2013 Galeria Refektarz KOK wystawa poplenerowa - Krotoszyn, 2001 i 2013 wystawa poplenerowa - Lewin Brzeski, 2012 Galeria Refektarz KOK indywidualna wystawa malarstwa, 2012 Galeria „Na poddaszu” indywidualna wystawa pastelów „Reminiscencje”.

Paweł Sobecki

ul. Książęca 2/2, 64-920 Piła

Urodził się w 1962 roku w Poznaniu. Studiował w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Poznaniu (obecnie Uniwersytet Artystyczny) na wydziale malarstwa, grafiki i rzeźby. Dyplom otrzymał w roku 1988 w zakresie grafiki warsztatowej w pracowni prof. Tadeusza Jackowskiego. Zajmuje się rysunkiem i grafiką, szczególnie miedziorytem. Brał udział w konkursach i wystawach w kraju i za granicą, między innymi w Międzynarodowym Biennale „Małe Formy Grafiki” w Łodzi, Biennale Cuprum IV w Lublinie czy International Exhibition of Miniature Art w Toronto. Obecnie mieszka i pracuje w Pile.

Jacek Sokołowski

64-720 Lubasz, ul. Szkolna 8/, tel. 698 301 653, www.sokolowski.ca
e-mail: studio@sokolowski.ca

Urodził się 7 kwietnia 1954 roku w Czarnkowie. Absolwent AWF w Poznaniu. Praca magisterska w zakładzie Prof. Ziółkowskiej „Historia fotografii sportowej w Poznaniu”. Wieloletni członek Poznańskiego Towarzystwa Fotograficznego, Klubu Polarise i Centrum Sztuki Daimon w Hull. Emigrant Włochy i Kanada. Prowadzi badania naukowe nad FOTOTERAPIĄ, podczas doświadczeń leczy kobiety fotografią. Rok 2012 poświęcił na fotografowanie mieszkańców Gminy Lubasz. Prace prezentowane na Salonie pochodzą z cyklu "Mieszkańcy wsi Stajkowo". Członek Centrum Sztuki DAIMON w HULL - Kanada.

Piotr Spek

64-930 Dolaszewo, ul. Mahoniowa 3, tel. +48 604 142 051
email: piospek@gmail.com

Rocznik 1969, urodzony w Pile. Absolwent: Liceum Ogólnokształcące w Pile, Politechnika Poznańska Wydział Budownictwa Lądowego. Uczestnik licznych warsztatów fotograficznych i artystycznych. Fotografią jako formą świadomego przekazu emocji i myśli zajmuje się od około 20 lat. Inspiracje czerpie z lektury dokonanej Kieleckiej Szkoły Krajobrazu, Edwarda Hartwiga oraz szerokiego grona fotografów polskich eksplorujących tematykę fotografii abstrakcyjnej i konceptualnej. W fotografii poszukuje czystych form, czarno-białych i kolorowych graficznych emanacji stanów ducha, rzeczywistości i nierealności nas otaczającej. Stosuje w pracy techniki cyfrowe jak i tradycyjne materiały światłoczułe. Obszary zainteresowania w fotografii można określić w słowach pejzaż, abstrakcja, ludzie, relacje. Od roku 2009 członek Piłskiej Grupy Fotograficznej P!OZYTYW przy forum Nikoniarze.pl

Dotychczasowe wystawy i publikacje:

- Zbiorowa - „Obecność i ślad” - powarsztatowa organizowana przez Państwową Wyższą Szkołę Zawodową w Pile - prowadzący warsztaty Wojciech Beszterda, rok 2011; - publikacja PWZS „Obecność i ślad - czyli rzecz o Pilanach wartych spotkania - zbiór prac literackich i fotograficznych” 2011; - Zbiorowa - „Piłska Grupa fotograficzna P!OZYTYW” - wystawa plenerowa podczas Dni Piły 2011; - wystawa autorska „Krzaki wyobraźni” Młodzieżowy Dom Kultury w Chodzieży w styczniu 2011; - Zbiorowa Wystawa „XXXVI Konfrontacje Fotograficzne - Gorzów Wielkopolski 2012”; - Zbiorowa Wystawa „XV Międzynarodowe Biennale Krajobrazu Kielce - 2012”; Związek Polskich Artystów Fotografików Okręg Świętokrzyski; - FotoOpen 2013 - wystawa towarzysząca FotoArtFestival Bielsko-Biała 2013; - kwalifikacja do Wystawy Zbiorowej „XVII Ogólnopolski Konkurs Fotografii Portret - Trzcianka 2013”

Lech Szymanowski

62-100 Wągrowiec, ul. Kochanowskiego 19
www.pinholeandphotodocument.blogspot

Urodzony w 1958 Poznaniu, fotograf niezależny. Od wielu lat mieszka, pracuje i fotografuje w Wągrowcu. Prowincja i krajobraz kulturowy to główne tematy jego prac. Efektem tych działań są często

obrazy z przeszłości istniejącej już tylko na zdjęciach. Autor używa starych aparatów i tradycyjnych i srebrnych technik fotograficznych. Prowadzi różnorodne działania edukacyjne i popularyzujące fotografię i film. Jest pomysłodawcą i organizatorem Ogólnopolskiego Konkursu Fotograficznego "Moja Europa" (2003-2007), działań edukacyjnych i popularyzujących fotografię i film (PhotoClub Blowup-Powiększenie, warsztaty fotograficzne, Spotkania z Fotografiami, Mała Akademia Fotografii (2010-2012), kursy fotografii cyfrowej w Miejskim Domu Kultury) w Wągrowcu, DKF Piąty Element, 10 edycji Festiwalu Filmowego "5 minut z życia codziennego" wraz z warsztatami dla filmowców amatorów. W fotograficznych działaniach edukacyjnych często wykorzystuje fotografię otworkową (pinhole). Jest autorem wielu projektów fotograficznych, wystaw, fotokastów (diaporam cyfrowych), laureatem kilku ogólnopolskich konkursów fotograficznych, tak egzotycznych jak "Budowa" (Oborniki Śl.).

Ważniejsze wystawy, projekty i realizacje autorskie:

2013 - - Studium natury. Ruderalia, 2012-2013 - Wapno. Dokumentacja 2005 - 2010 (wystawa prezentowana była w Wągrowcu i Koninie). 2010 - Seniors Project (prezentacje w Jabłkowie, Wągrowcu i Poznaniu). 2005 - 2011 - Wystawa Moc kamieni. Kamienne Kęgi na Pomorzu (dotychczasowe prezentacje Wągrowiec, Kępno). 2009 - - Parki i ogrody - projekt w ciągłej realizacji. 2008 - Lwów 2008; Solarigrafie; Wielkopolska jest płaska i symetryczna; 2006 - Wystawa zdjęć otworkowych na I OFFO - Wodzisław Śląski, 2004 - 2009 - Diaporamy cyfrowe: Tryptyk prowincjonalny, Czas zapisany, 2004 - 2010 - "Żywy kult" (Poznań), 2005 - „Miejsca i ludzie” - wystawa autorska przygotowana dla Muzeum Regionalnego w Wągrowcu. Lech Szymanowski jest autorem fotobloga Photodocument&pinhole.

Danuta Szymaś

64-761 Krzyż Wielkopolski, ul. Kościuszki 41
e-mail: calisia@autograf.pl

W latach 1987 - 1992 studiowała na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu w Zakładzie Wychowania Plastycznego w Kaliszu. Dyplom z malarstwa uzyskała w pracowni prof. Andrzeja Niekrasza w 1992 r. Brała udział w wystawach indywidualnych i zbiorowych, m.in. w Krzyżu Wielkopolskim - wystawy indywidualne w Miejsko - Gminnym Ośrodku Kultury, wystawa indywidualna towarzysząca XVII Letnim Spotkaniom Kameralnym - Drezdenko - Krzyż Wlkp., Świdwinie - poplenerowa wystawa w Świdwińskim Ośrodku Kultury, Kaliszu - wystawa zbiorowa w Galerii „Wieża Ciśnień”, Pile - Przeglądy Twórczości Artystów Środowiska Piłskiego SALON PILSKI ART 2010 - 2012 wystawy zbiorowe Stowarzyszenia Nauczycieli Twórczych „Jelo” w Galerii „Labirynt”, wystawa indywidualna w Galerii „Labirynt”. Zajmuje się rysunkiem i malarstwem tworząc pejzaże i portrety. Stosuje technikę olejną, akryl, ołówki, tusz i pióro. Jest autorką scenografii do uroczystości miejskich (Święto Niepodległości, Rocznic Uchwalenia Konstytucji 3 Maja) a także do spektakli koła teatralnego Gimnazjum im. Polskich Noblistów w Krzyżu Wlkp., m. in. "Balladyna" Juliusza Słowackiego, "Dziady" Adama Mickiewicza, Misterium Męki Pańskiej. W 2013 r. zaprojektowała oprawę plastyczną koncertów Jarosława Bręka i Huberta Stolarskiego w ramach Letnich Spotkań Kameralnych. Współpracuje z Miejsko - Gminnym

Ośrodkiem Kultury w Krzyżu Wielkopolskim uczestnicząc m. in. w pracach komisji miejskich i powiatowych konkursów plastycznych.

Marta Tomaszewska - Gruszka

83-010 Straszyn, ul. Dworcowa 1/36, e-mail: martysia@op.pl, tel. +48 608 345 665

W latach 1999 - 2004 studia na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu. Dyplom z malarstwa w pracowni prof. Lecha Wolskiego. Twórczość w zakresie malarstwa i rzeźby. Udział w licznych wystawach indywidualnych oraz zbiorowych.

Andrzej Tomaszewski

64-920 Piła, ul. Mickiewicza 129/10, tel. 600 890 454
e-mail: antom.pila@poczta.onet.pl

Urodzony 8 marca 1945 r. w Żninie na Pałukach. Studia malarskie (1967-1972) w pracowni prof. Stanisława Teisseyre'a w PWSSP w Poznaniu (obecnie Uniwersytet Artystyczny). Obrazy pokazywał na wystawach i konkursach w Polsce, Szwecji, Niemczech, Francji, Austrii, Bułgarii i na Węgrzech. W latach 1977-1990 był kilkakrotnie nagradzany w konkursach malarskich.

WYRÓŻNIENIA :

1977 i 1979 - "Nagroda Główna" na II i III ogólnopolskiej wystawie "Motywy wiejskie w polskim malarstwie współczesnym" BWA Bydgoszcz, 1977 - nagroda fundowana Wielkopolskiego Towarzystwa Kulturalnego na "V Ogólnopolskim Konkursie Malarskim im Jana Spychalskiego BWA Poznań, 1979 - Nagroda Główna im Piotra Michałowskiego na "I Konkursie Plastycznym" w Grudziądzu - "Nagroda Roku Ziemi Nadnoteckiej" za osiągnięcia w Twórczości Plastycznej Piła, 1980 - "Galeria Nowa" pod patronatem Teatru Nowego w Poznaniu "Medal za twórczość w 1979r." - Nagroda Fundowana na "X Festiwalu Polskiego Malarstwa Współczesnego" w Szczecinie, 1987 - II nagroda w Ogólnopolskim Konkursie "Miniatura w malarstwie" Bydgoszcz, 1990 - Medal Galerii Saint Germain les Corbeil "Nagroda Publiczności" 13 Salon Sztuki Paryż, 2007 - Nagroda Prezydenta m. Piły za " Twórczość Artystyczną", 2008 -Starosty Piłskiego w dziedzinie "Twórczości Artystycznej", 2012 - Nagroda Prezydenta m. Piły w kategorii "Kultura".

Elżbieta Wasylyk

64-980 Trzcianka, ul. Lipowa 7, tel. 67 216 29 79, tel. kom. +48 501 650 406, e-mail: elzbieta.wasylyk@wp.pl

Dr Elżbieta Wasylyk malarka, adiunkt Akademii Sztuki w Szczecinie. Laureatka XXIII Festiwalu Polskiego Malarstwa Współczesnego w Szczecinie w 2010 roku. Jej ważniejsze realizacje to: cykl płócien pt. „Pascha”, prezentowany m.in. w Instytucie Kultury Polskiej w Rzymie w 2001 roku. Cykl: "Kształt obecności" prezentowany w latach 2007-2009 m.in. w BWA w Pile, w Galerii Arsenał w Poznaniu, w Krypcie u Pijarów w Krakowie, w Muzeum im. St. Staszica w Pile, cykl obrazów „Rozważania w drodze” prezentowany m.in. w Galerii Wieża Ciśnień w Koninie w 2009 roku oraz cykl Re-Kreacja. Cykl "Misterium osoby": w Galerii u Jezuitów w Poznaniu, w Galerii ZPAP Kierat 1 w

Szczecinie. W ramach obchodów Roku Chopinowskiego przedstawiła w BWA w Pile wystawę: Chopin I inne obrazy z cyklu Re-Kreacja i Misterium Osoby. Kwiecień 2011 r. - wystawa w Teatrze Polskim w Szczecinie oraz ekspozycja malarstwa w Galerii Gifiu przy al. Wyzwolenia 97. Jest autorką polichromii m.in. w kaplicy kościoła p.w. Bożego Ciała w Szczecinie (2010). Zaprojektowała witraże m. in. do kościoła p.w. M.B.Częstochowskiej w Darłowie i w Pile Motylewie. Współpracuje z Galerią Wieża Ciśnień w Koninie, dla której w latach 2007-2009 przygotowała cykl wykładów pt. Malarstwo w obrazie filmowym i z Biurem Wystaw Artystycznych w Pile, z ramienia którego w 2008 roku była komisarzem Interdyscyplinarnych Spotkań Twórców. Jej dyptyk malarski współtworzy kolekcję Galerii Współczesnej Sztuki Sakralnej Dom Praczi w Kielcach (2005). Wydała dwa tomiki wierszy: „Spotykamy się” i „Kształt obecności”. Jest laureatką kilku nagród w dziedzinie poezji. Brała udział w 14. Nadnoteckich Dniach Literatury organizowanych przez Powiatową i Miejską Bibliotekę Publiczną im. Pantaleona Szumana w Pile. Napisała monodram: „Mów mi Pierre”, który został przedstawiony w TDK w Trzciance, w BWA w Pile i w „Gorzelnia 505” w Potajewie w latach 2010-2011. 21 października 2011 roku wzięła udział w konferencji naukowej Akademii Sztuki w Szczecinie "Correspondance des arts - na przestrzeni wieków" wykładem zatytułowanym: „Malarstwo i muzyka”. Analogie między zmianami zachodzącymi w malarstwie i muzyce nowoczesnej. Październik 2011 - udział w wystawie związanej z rocznicą 100 - lecia ZPAP Okręg Szczeciński - Zamek Książąt Pomorskich w Szczecinie. Marzec 2012 - udział w wystawie: „Nowe Otwarcie”, Galeria ZPAP - Warszawa. Kwiecień 2012 - wystawa indywidualna, Teatr Polski w Szczecinie. Wrzesień 2012 - udział w wystawie: Marianowska kolekcja, Zamek Książąt Pomorskich w Szczecinie. Październik 2012 udział w Europejskim Konkursie Malarskim „Barwy Morza”, Gdynia.

Renata Wojnarowicz

64-920 Piła, ul. Lutycka 49, tel. kom. 501 612 397
e-mail: wojnarowicz.renata@op.pl

Urodziła się w Białymstoku. Studia na Wydziale Tkaniny i Konserwacji Tkanin w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Łodzi. Dyplom otrzymała w 1970 r. w pracowni prof. Mariana Jaeschke. Pracowała m.in. na Wawelu przy konserwacji arrasów. Zajmuje się malarstwem, tkaniną i konserwacją wyrobów artystycznych. Bierze udział w konkursach i plenerach malarskich.

Uczestniczyła w wielu wystawach zbiorowych i zorganizowała następujące wystawy indywidualne /wybór/:

Malarstwo: 1974 - Białystok, Galeria BWA, 1976 - Rostock, 1979 - Białystok, Galeria BWA, 1979 - Łomża, Galeria BWA, 1979 - Suwałki, Galeria BWA, 1994 - Białystok, Galeria BWA, 1998 - Piła, Galeria BWA, 1999 - Kalwaria Zebrzydowska, Galeria DK, 2000 - Zielona Góra, Galeria „PUNKT”, 2001 - Cuxhaven, Zamek, 2002 - Krzeszyce, Dom Kultury, 2003 - Gorzów, Galeria „Pod Trąbką”, 2006 - Zielona Góra, Galeria Bocho-Kokot, 2006 - Piła, Galeria Mała, 2007 - Krynica Zdrój, Galeria BWA, 2007 - Zielona Góra, PGNIG SA, 2008 - Trzcianka, Muzeum Regionalne, 2008 - Szczecin, Galeria ZPAP „Klatka”, 2009 - Piła, Galeria Mała, 2009 - Szczecin, Galeria W&B, 2010 - Warszawa, Galeria SD, 2011 - Szczecin, Galeria Kierat, 2012 - Galeria Pod Trąbką, Gorzów Wlkp.

Dariusz Zatoka

64-700 Czarnków, Os. Zacisze 9/19, tel. 604 54 79 05
e-mail: dzatoka@tlen.pl, www.dariuszzatoka.blogspot.com

Urodzony w Czarnkowie. Dyplom z wyróżnieniem w 2005, Wydział Grafiki i Komunikacji Wizualnej UP w Poznaniu. Zajmuje się fotografią, video-instalacją i projektowaniem graficznym. W 2011 roku otrzymał GRAND PRIX Warszawskiego Festiwalu Fotografii, oraz wyróżnienie w konkursie PRZECIĄG; w 2012 roku - Stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Wystawy (wybrane):

2002 / „F9”, Galeria PWW, Zielona Góra; „Reset” - Galeria „Bunkier Sztuki” w Krakowie; „Pod prąd”, Galeria ON, Poznań; 2003 / „Izotop”, Galeria ASP, GCK w Katowicach; European Media Art Festiwal - OSNABRUECK; 2004 / „Se Plaire”, Galerie VIGVAM, Rennes; 2005 / II, III, IV Biennale Grafiki Studenckiej, Galeria „Arsenal”, Poznań; VIDEOPRZESTRZENIE '05, BWA Wrocław; „Przestrzenie rysunku”, Galeria u Jezuitów, Poznań; Rencontres Jeunes de la Photographie en Arles; 2005 / TAMGA 05 i 06 - Nowosybirsk; Dyplomy ASP im. Marii Dokowicz, Stara Rzeźnia, Poznań; 2006 / „F7”; wrocławnonstop - festiwal, Browar Mieszczański, Wrocław; PLASTIC PEOPLE, Galeria C2C, Praga; „Rybie Oko 4”, BGS w Słupsku; Grand Prix Młodej

Grafiki Polskiej; „Bunkier Sztuki”, Kraków; 2007 / 13m2, galeria „Naród Sobie” - Poznań; „Nieoczekiwane Piękno” - Mała Galeria, BWA i UP w Pile; 2008 / „Eurografik”, Cartwright Hall, Bradford, Salony Piłskie 2005 -2012 - BWA i UP w Pile / 2009 - Malwa' 09 BWA i UP w Pile; Salon Plakatu Polskiego, Muzeum Plakatu w Wilanowie / 2010 - II Biennale Grafiki Cyfrowej - Muzeum w Gdyni; Międzynarodowy Salon Sztuki - BWA w Ostrowcu Świętokrzyskim / 2011 - Warszawski Festiwal Fotografii Artystycznej 2011, Galeria Spokojna - Warszawa; Black Sun - BWA i UP w Pile; Przeciąg, Zachęta Sztuki, Szczecin; Salon Plakatu Polskiego, Muzeum Plakatu w Wilanowie; 2012 / Grand Prix Młodej Grafiki, Bunkier Sztuki, Kraków; 2013 / Imperium Imitacji, Poznańska Galeria Nowa; Salon Plakatu Polskiego, Muzeum Plakatu w Wilanowie.

Ewa Zielińska - Repecka

78-600 Wałcz, Osiedle Dolne Miasto 25/21

Ukończyła Państwową Wyższą Szkołę Sztuk Plastycznych w Poznaniu. Udział w wystawach zbiorowych:

BWA w Bydgoszczy 1995, Festiwal Sztuki i Przedmiotów Artystycznych MTP w Poznaniu 2004, Galeria „Labirynt” w Pile - 2006-2010, Muzeum Ziemi Wałeckiej - 2000 - 2010, 2012, BWA w Pile - Salon Piłski ART 2009 - 2011.

Przyjaciele Galerii:

